

เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา Research and Development Newsletter

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑๐๙ ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๔

งานวิจัยและพัฒนา

เรื่อง ปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เรื่อง การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส)

เรื่อง ทศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ

บทความที่น่าสนใจ

เรื่อง นโยบายการรับจำนำข้าว

เรื่อง การเข้าซื้อเสนอกฎหมายโดยประชาชน

รอบโลกวิจัย

พบปะนักวิจัย

หน้าหนาวหรือหน้าป่ากึ่งกับการรักษาโรคมะเร็ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรียนต์ สุวรรณราช

รอบรู้นอกสภา

การฝึกจิต ปรับใจ เพื่อทำงานให้ได้บุญ

ปิดท้ายวิจัย

ความสุขในชีวิตงาน

เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล
วิชาการนำสมัย จิตใจให้บริการ สนับสนุนสถาบันนิติบัญญัติ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LI RT

เอกสารข่าววารสารวิจัยและพัฒนา
Research and Development Newsletter

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑๐๙
ประจำเดือน กันยายน ๒๕๕๔

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร
ด้านการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้
ให้แก่บุคคลในวงงานรัฐสภา อันเป็นประโยชน์ต่อ
การปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๗ - ๘
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๒

ที่ปรึกษา

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางวิจิตรา วัชรภรณ์
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

บรรณาธิการบริหาร

นางสาวจิรพรรณ กาญจนอุดม
วิทยาการเชี่ยวชาญ

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นายฐากร จุลินทร

ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

นางสาวนารีลักษณ์ ศิริวรรณ (ฝ่ายบทความ)
นายสิริสุสร กระแสร์สุนทร (ฝ่ายวิจัย)
นางสาวปรียวรรณ สุวรรณสุนย์ (ฝ่ายวิชาการ)

กองบรรณาธิการ

นายจันทมร สีหาบุญลี
นางสาวปิยะวรรณ ปานโต
นางสาววิมลรักษ์ ศานติธรรม
นางสาวอัญชลี จวงจันทร์

ผู้จัดพิมพ์

นางสาวธณัฐดา หาเรือนศรี
นางณัฐชานันท์ หนูทองอินทร์

ฝ่ายเผยแพร่

นางภักดิ์กัญญา มากห้องไทร
นางสาวนวลละออง พรแก้ว

บทบรรณาธิการ

เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๑๐๙ ปีที่ ๑๐ ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๔ ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๔ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ภายหลังจากการมีรัฐพิธีเปิดประชุม สมัยประชุมสามัญทั่วไปเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ และได้มีคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดินภายหลังจากวาระสัต์ยปฏิญาณต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ แล้ว (นางสาวยิ่งลักษณ์เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ ๔๖ ของโลกแต่มีใช้นายกรัฐมนตรีหญิงที่อายุน้อยที่สุดในโลก เนื่องจากนางเบนนาซีร์ บุดโต เป็นนายกรัฐมนตรีหญิงที่มีอายุน้อยที่สุดในโลกโดยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประเทศปากีสถานในปี ๒๕๓๑ เมื่ออายุ ๓๕ ปี รายละเอียดอยู่ในบทความเรื่อง นายกรัฐมนตรีหญิงของโลก ซึ่งเผยแพร่ในเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ฉบับที่ ๑๐๗ ปีที่ ๑๐ ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔) ทั้งนี้มีขั้นตอนตามรัฐธรรมนูญที่สำคัญอีกประการคือ บทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๓ แห่งรัฐธรรมนูญกำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่ตั้งใหม่สามารถร้องขอภายใน ๖๐ วันนับแต่วันเรียกประชุม รัฐสภาครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อให้รัฐสภาชุดปัจจุบันสามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภาชุดที่แล้วที่ยังไม่ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การทำงานของรัฐสภาสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับนโยบายของคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันว่าจะต้องขอต่อรัฐสภาหรือไม่

สำหรับสาระสำคัญของเอกสารข่าวฯ ฉบับนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจคือ บทความวิจัยเรื่อง “ปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ” ที่เป็นการสะท้อนมุมมองของสมาชิกวุฒิสภาของความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีประเด็นที่น่าสนใจว่า สมาชิกวุฒิสภาต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์แบบ Notebook นอกจากนั้นต้องการให้มีระบบ Wi - Fi (เทคโนโลยีที่ช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ ๒ เครื่อง หรือกลุ่มของเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถสื่อสารกันได้ โดยใช้คลื่นวิทยุเป็นช่องทางการสื่อสารแทนที่สายสัญญาณ) นอกจากนี้ บทความวิจัยเรื่อง “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส)” มีผลการวิจัยที่สำคัญคือ การเข้าร่วมกิจกรรมหรือพิธีกรรมของคนต่างศาสนา คือ งานแต่งงาน สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการพูดคุยกับคนต่างศาสนา คือ ปัจจัยด้านทัศนคติและความเชื่อที่ต่างกัน สำหรับปัจจัยที่มีผลในลำดับต่อมาคือ ความไม่เข้าใจในภาษาพูดรวมทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน นอกจากนี้ขอเชิญติดตามอ่านคอลัมน์รอบรู้นอกสภาในหัวข้อ “การฝึกจิต ปรับใจ เพื่อทำงานให้ได้บุญ” โดยมีเนื้อหาส่วนหนึ่งคือ การอัญเชิญกระแสรักษาตำราสารของรัชกาลที่ ๖ มาเผยแพร่ถึงเหตุผลของการกำหนดให้ข้าราชการมีเครื่องแบบที่ใช้สีทาสีซึ่งมีที่มาจากสีขาวเปื้อนฝุ่น โดยมีข้อความดังนี้ “การที่ให้เจ้าแต่งชุดสีทาสีเพื่ออะไร? ก็เพื่อให้เจ้าได้ไปรู้สุขทุกข์ของประชาชนแล้วบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้พวกเขา”

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

หน้า

งานวิจัยและพัฒนา

- เรื่อง ปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
เรียบเรียงโดย ปิยะวรรณ ปานโต ๑
- เรื่อง การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม
ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส)
เรียบเรียงโดย สิทธิสร กระแสร์สุนทร ๔
- เรื่อง ทักษะคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ
เรียบเรียงโดย วิมลรักษ์ ศานติธรรม ๑๐

บทความที่น่าสนใจ

- เรื่อง นโยบายการรับจำนำข้าว
ฐาภกร จุลินทร ๑๕
- เรื่อง การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชน
ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์ ๒๑

รอบโลกวิจัย

- หญ้าเทวดาหรือหญ้าปักกิ่งกับการรักษาโรคมะเร็ง
นารีสลักษณ์ ศิริวรรณ ๒๗

รอบรู้นอกสภา

- การฝึกจิต ปรับใจ เพื่อทำงานให้ได้บุญ
จันทมร สีหาบุญลี ๓๐

พบปะนักวิจัย

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริยันต์ สุวรรณราช
อัณชลี จวงจันทร์ ๓๓

ปิดท้ายวิจัย

- ความสุขในชีวิตงาน
ปิยะวรรณ ปานโต ๓๘

งานวิจัยและพัฒนา

ปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

วิจัยโดย นรมิตร คุณโลกยะ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อาณัติ ลีมีคเดช

เรียบเรียงโดย ปิยะวรรณ ปานโต

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นองค์กรที่มีหน้าที่และภารกิจในการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ และสนับสนุนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสมาชิกวุฒิสภา ปัจจุบันสำนักงานฯ ได้มีการพัฒนารูปแบบของการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้กับระบบงานด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกวุฒิสภาให้มีความก้าวหน้าและทันสมัย โดยเฉพาะการพัฒนาด้านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การพัฒนาด้านระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ ทางวิชาการ ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์สารสนเทศต่าง ๆ ที่ทันสมัยภายใต้โครงการและแผนงานต่าง ๆ ประกอบกับปัจจุบันสำนักงานฯ ได้มีแผนที่จะย้ายหน่วยงานภายในออกจากอาคารรัฐสภา และอาคารสุขประพฤติ เพื่อมาสร้างสำนักงานฯ ที่อาคารแห่งใหม่บริเวณแยกเกียกกาย จำเป็นต้องมีการวางแผนและจัดเตรียมความพร้อมทุก ๆ ด้าน รวมถึงควรทราบความต้องการของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อรองรับงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดตั้งระบบโครงสร้างพื้นฐาน หรือระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สายสัญญาณ หรืออุปกรณ์ในระบบสื่อต่าง ๆ ที่เคยใช้งานไม่สามารถนำไปใช้ต่อไปในสถานที่อาคารรัฐสภาแห่งใหม่ได้

อนึ่ง จากความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในแผนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการให้บริการตามภารกิจหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหาพัฒนาปรับปรุง ตลอดจน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

กำหนดทิศทางในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศตามความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน

๒. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ โดยจำแนกตามอายุ และวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน

๓. เพื่อเสนอแนวทางการดำเนินการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต

วิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีประชากรทั้งหมดเป็นสมาชิกวุฒิสภา จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐ คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และแจกแบบสอบถามแก่สมาชิกวุฒิสภาในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane) เพื่อหาตัวแทนประชากร ซึ่งเป็นไปตามสัดส่วนของประชากรในครั้งนี้อย่างเหมาะสมสำหรับแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ ๑) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพ ๒) เกี่ยวกับปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกวุฒิสภา ๓) เกี่ยวกับความต้องการในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกวุฒิสภา และ ๔) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสำนักงานฯ และเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดได้ ๑๑๓ ชุด นำมาวิเคราะห์ข้อมูลแปลผลและสรุปผลทั้งหมด

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สามารถสรุปได้ดังนี้

สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๓๐ และเพศหญิง จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๐ และมีอายุระหว่าง ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๖๖ คน และสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๐ รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๐ เมื่อจำแนกตามประเภทของสมาชิกส่วนใหญ่เป็นประเภทการสรรหา จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๐ และประเภทการเลือกตั้ง จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๐

สำหรับปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกวุฒิสภา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนความต้องการในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกวุฒิสภา พบว่า มีความต้องการมาก โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการสื่อสาร ด้านฐานข้อมูล รวมถึงบุคลากรที่มีความรู้ และจากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สามารถสรุปได้ดังนี้

- การบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ตามระยะเวลาของเครื่องคอมพิวเตอร์มีเนื้อที่ในการจัดเก็บข้อมูลได้จำกัด

- จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์มีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน รวมถึงการส่งซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ใช้เวลานาน

- ระบบอินเทอร์เน็ตมีข้อมูลไม่ทันสมัย และระบบ e-Learning ความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศในฐานข้อมูลยังไม่ค่อยได้รับความสะดวกเท่าที่ควร ประกอบกับยังขาดจำนวนบุคลากรที่มาให้บริการด้านเทคโนโลยีกับสมาชิกวุฒิสภา ขณะเดียวกันสมาชิกวุฒิสภาไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ ในส่วนของความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในขณะนี้ คือ มีความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์ (Notebook) เครื่อง iPad เครื่องพิมพ์ (Laser Printer) ขาวดำ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (PC) โปรแกรมกำจัดไวรัสในเครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบปฏิบัติการ (Windows) รุ่นล่าสุด Presentation ผ่าน LCD โปรแกรมด้านการแปลภาษา และ e-Book e-Library ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ รวมถึง Call Center มีข้อมูลตอบคำถามต่าง ๆ ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา รวมถึงมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับกรรมการที่มีความเร็วและสมรรถนะของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ Wi-Fi ทั้งภายในและภายนอกอาคารระบบ Air Card การเผยแพร่การปฏิบัติงานคณะกรรมการผ่านอินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรศัพท์ภายในองค์กร MVPN (ไม่เสียค่าใช้จ่าย) รวมถึงการถ่ายทอดสดการประชุมคณะกรรมการผ่านอินทราเน็ต ทั้งนี้ ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมในการพัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้สมาชิกวุฒิสภามีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญควรจัดให้มีบุคลากรให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งาน ดังนี้

๑. ควรส่งเสริมแผนงานโครงการและจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ (Notebook) เครื่อง iPad และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีสมรรถนะสูงและทันสมัย ส่งผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องได้เป็นอย่างดี

๒. ควรจัดให้มีโปรแกรมช่วยในการทำงานต่าง ๆ ระบบฐานข้อมูล เช่น ด้านกฎหมาย รวมทั้งสนับสนุนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะและความเร็วสูง

๓. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดให้มีการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ ทุก ๆ ด้าน

เอกสารอ้างอิง :

นรมิตร คุณโลกยะ. (๒๕๕๔). ปัญหาและความต้องการของสมาชิกวุฒิสภาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ.

รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

งานวิจัยและพัฒนา

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส)

วิจัยโดย...ผศ.ดร.ลดาวัลย์ แก้วสีนวล

เรียบเรียงโดย สิริสุร กระแสร์สุนทร

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ในอดีตเป็นจังหวัดที่มีความสงบและสันติสุข มีความสมัครสมานสามัคคีระหว่างพี่น้องชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม มีการดำเนินชีวิตที่เป็นปกติ มีการไปมาหาสู่กัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีความเข้าใจอันดีต่อกันเรื่อยมา จะมีความแตกต่างกันบ้างก็ในด้านการใช้ภาษา และการนับถือศาสนาที่ต่างคนต่างปฏิบัติตามหลักศาสนาของตนไม่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยด้านภาษานั้นชาวไทยพุทธจะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้เป็นภาษาพูด และชาวไทยมุสลิมจะใช้ภาษายาวีเป็นภาษาพูดในกลุ่มของตน ความแตกต่างกันของคนไทยสองวัฒนธรรม และความแตกต่างทางเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรม เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาในด้านความสัมพันธ์กันในเวลาต่อมา นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่อง การก่อการร้ายต่าง ๆ ซึ่งเรียกร่องผลประโยชน์ จนกลายเป็นการต่อสู้ที่ยืดเยื้อยาวนานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลายเป็นปัญหาที่รัฐบาลทุกสมัยต้องขบคิดวิธีการแก้ปัญหาและแสวงหาหนทางเพื่อยุติสถานการณ์ความไม่เข้าใจเหล่านี้ และเป็นที่ทราบกันดีสำหรับภาคใต้นั้น มีลักษณะทางสังคมที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น “พื้นที่พิเศษ” เพราะรูปแบบการใช้ชีวิตของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวไทยมุสลิม ดำเนินชีวิตไปตามหลักคำสอนแห่งศาสนาอิสลาม การดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลที่เกิดขึ้น หรือกำลังอยู่ในระหว่างเร่งดำเนินการ เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่เหล่านั้น อาจไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของท้องถิ่น วิถีชีวิต และค่านิยมของประชาชนในพื้นที่ สิ่งที่จะตามมาก็คือความล้มเหลวของโครงการ ซึ่งเป็นการสูญเสียงบประมาณอย่างมหาศาลโดยใช่เหตุ

ด้วยเหตุแห่งความแตกต่างทางวัฒนธรรม นำมาซึ่งอุปสรรคในการสื่อสาร ดังนั้นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็น ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาถึงลักษณะที่มาของแบบแผนแห่งความคิด การแสดงออก การสื่อสาร หรือการแสดงทางพฤติกรรมเพื่อการสื่อสารระหว่างกันทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม จำเป็นต้องศึกษาและมีความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับวัฒนธรรมของแต่ละฝ่าย เนื่องจากส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มคนนั้น ๆ การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจต่อประชาชนที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากการสื่อสารที่ต้องมีการผสมผสานระหว่างการใช้ถ้อยคำ ภาษา วิธีการสื่อสาร ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่แสดงออกมาควบคู่กับลักษณะทางวัฒนธรรม ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานที่มาของรูปแบบแนวความคิด อุปนิสัย และวิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ ในการที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจร่วมกัน และเป็นผลในการสร้างเสริมสัมพันธภาพที่ดีต่อชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษารูปแบบการเปิดรับข่าวสารของการสื่อสารของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. เพื่อศึกษาปัจจัยทางวัฒนธรรมของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสาร
๓. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออื่น ๆ ที่มีผลต่อการสร้างความรู้ การสร้างความเข้าใจของประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. เพื่อสร้างรูปแบบการสื่อสารที่เหมาะสมในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างประชาชนชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งรายละเอียดของขอบเขตของการวิจัยและขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

๑. ขอบเขตของการวิจัย

- ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยูกระจายเสียง วิทยูโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อบุคคล กระบวนการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสาร ความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาข่าวสาร ความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวสารแต่ละประเภท และรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

- กลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชาชนในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดยะลา จำนวน ๑๐๐ คน จังหวัดปัตตานี จำนวน ๑๕๐ คน และจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๑๕๐ คน รวมทั้งสิ้น ๔๐๐ คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

๒. กลุ่มแกนนำในท้องถิ่นในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยแยกเป็นตัวแทนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ผู้นำทางศาสนา ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำสตรี และผู้นำเยาวชน จำนวน ๓๐ คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๓. นักวิชาการด้านการสื่อสารและวัฒนธรรม และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖ คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๒. ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methodology Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

๑. ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส รวมทั้งสิ้น ๔๐๐ ชุด

๒. จัดการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) สำหรับตัวแทนกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้นำทางศาสนา ตัวแทนกลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ จำนวน ๓๐ คน

๓. ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview) กับนักวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหา และการแสวงหารูปแบบการสื่อสารเพื่อนำไปสู่แนวทางในการจัดการการสื่อสารในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิจัย

ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๑ - ๒๓ ปี นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๙๐.๕ ส่วนใหญ่เป็นโสด มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระหว่าง ๔ - ๖ คน และมีสถานภาพเป็นบุตรสาวมากที่สุด ด้านการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด และมีสถานภาพเป็นนักเรียน นักศึกษา รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป สำหรับจำนวนปีที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน อยู่ระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุกระจายเสียง พบว่า ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุกระจายเสียงร้อยละ ๘๒ โดยมีความถี่ในการเปิดรับสัปดาห์ละ ๒ - ๓ วัน ระยะเวลาที่เปิดรับคือ ประมาณ ๑ ชั่วโมงต่อวัน สำหรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่เปิดรับ ได้แก่ รายการประเภทรายงานข่าว การวิเคราะห์ข่าว

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ พบว่า ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุโทรทัศน์คิดเป็น ร้อยละ ๙๒.๘ โดยมีความถี่ในการเปิดรับทุกวัน ระยะเวลาที่เปิดรับคือ มากกว่า ๓ ชั่วโมงต่อวัน รายการโทรทัศน์ที่เปิดรับคือรายการประเภทรายงานข่าว การวิเคราะห์ข่าว

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พบว่า ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ร้อยละ ๗๗ โดยมีความถี่ในการเปิดรับสัปดาห์ละ ๒ - ๓ วัน ระยะเวลาที่เปิดรับคือ ประมาณ ๑ ชั่วโมงต่อวัน สำหรับคอลัมน์หรือประเภทเนื้อหา คือ รายงานข่าว การวิเคราะห์ข่าว

LIART

พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากบุคคลในครอบครัว รองลงมาคือเพื่อนบ้านที่นับถือศาสนาเดียวกันและญาติ โดยความถี่และเนื้อหาในการพูดคุย ได้แก่ ข่าวสารทั่วไป

ในด้านปัจจัยทางวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อกรสื่อสาร พบว่า ความถี่ในการพูดคุยกับคนต่างศาสนาส่วนใหญ่มีการพูดคุยกันทุกวัน โดยลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลต่างศาสนาที่พูดคุยด้วยมากที่สุด คือ เพื่อนบ้าน ประเภทเนื้อหาที่พูดคุย ได้แก่ สถานการณ์ทั่วไปในหมู่บ้าน สำหรับสถานที่ที่พบปะพูดคุยกันส่วนใหญ่ คือ ในศาสนสถาน (มัสยิด) รองลงมา คือ ร้านน้ำชา และในบริเวณหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังพบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมหรือพิธีกรรมทางศาสนานั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของคนต่างศาสนา และประเภทกิจกรรมหรือพิธีกรรมที่เข้าร่วม ได้แก่ งานแต่งงาน ทั้งนี้พบว่าเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าปัญหาและอุปสรรคในการพูดคุยกับคนต่างศาสนา ได้แก่ ทศนคติและความเชื่อที่ต่างกัน รองลงมา คือ ความไม่เข้าใจในภาษาพูด รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการนำเสนอข่าวสารจากสื่อมวลชน พบว่า ความรวดเร็วในการนำเสนอข่าวสารเป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ทั้งนี้ พบความไม่มั่นใจในการนำเสนอข้อมูลของสื่อมวลชน ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่เชื่อถือข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอ และจากข้อมูลการวิจัยครั้งนี้นำไปสู่รูปแบบการพัฒนากรสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เรียกชื่อว่า กระบวนทัศน์ “DO IT RIGHT” โดยสามารถอธิบายรายละเอียดของกระบวนทัศน์ได้ดังต่อไปนี้

D =	Development of Relationship	การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อนำไปสู่การสร้างสันติภาพ
O =	Openness to Culture Differences	การยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา
I =	Information Sharing	แบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกันเพื่อสร้างความเข้าใจข้อมูลที่ตรงกัน
T =	Trust Building	การสร้างควมไว้วางใจต่อกัน
R =	Respects for Individualism	การให้ความเคารพต่อความเป็นปัจเจกบุคคลเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดมายาคติแบบเหมารวม (Stereotype)
I =	Integration	การบูรณาการการทำงานในพื้นที่ทั้งในด้านการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูลข่าวสาร การใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สอดคล้องกัน รวมทั้งการประสานงานในการทำงานอย่างมีเอกภาพ
G =	Government Fairness and Policies	การกำหนดนโยบายของรัฐที่ต้องมุ่งสร้างความเท่าเทียมและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ อย่างยุติธรรม
H =	Harmony	การอยู่ร่วมกันอย่างผสมกลมกลืน ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การสมานฉันท์
T =	Team Unity	การทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ทุกระดับตั้งแต่ระดับนโยบายสู่การปฏิบัติต้องเป็นไปอย่างมีเอกภาพ สนับสนุนและให้ความร่วมมือกัน

ข้อเสนอแนะ

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยพบข้อเสนอแนะที่สำคัญโดยนำเสนอเป็น S-M-C-R Model ดังนี้

ผู้ส่งสาร (Source) คุณลักษณะและบทบาทของผู้ที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ต้องมีความพร้อมในการทำงานกับคนในพื้นที่ทั้งในด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยม ฉะนั้นกระบวนการคัดเลือกบุคคลลงพื้นที่ต้องมีกระบวนการที่ละเอียดอ่อน พิถีพิถันเป็นพิเศษ เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน

๒. ลักษณะของการทำงานในพื้นที่ต้องกระทำเป็นทีม มีการประสานงานโดยเฉพาะการเป็นผู้เชื่อมประสาน (linker) กับกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้นำทางความคิดเห็นในพื้นที่ซึ่งต้องให้ความสำคัญด้านนี้เป็นพิเศษ

๓. การพัฒนากลุ่มบุคคลที่จะมาทำงานในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ซึ่งคนกลุ่มที่จะเข้าไปทำงานในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจ คือ กลุ่มเยาวชนและสตรี ที่มีความพร้อม โดยการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ทางวิชาการและด้านเทคนิค เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการนำความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้ไปยังสมาชิกคนอื่น

สาร (Message) คุณลักษณะของเนื้อหา ข่าวสารในการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การนำเสนอเนื้อหาใด ๆ ต้องมีความระมัดระวัง และต้องมีการตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียดเพราะข่าวสารที่นำเสนอมีความอ่อนไหวต่อความรู้สึกของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นความขัดแย้งกัน ผู้นำเสนอต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษในการแสวงหาข้อมูลอย่างรอบด้านเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและให้ทุกข้อมูลที่นำเสนอเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และนำไปสู่การสร้างสมานฉันท์ในสังคม

ช่องทางการสื่อสาร (Channel) คุณลักษณะของช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่

๑. สื่อบุคคล เป็นช่องทางที่ดีที่สุด การพัฒนาให้สื่อบุคคล ซึ่งประกอบด้วยผู้นำทางศาสนา ผู้นำชุมชน ผู้นำกลุ่มสตรีและเยาวชน ได้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารจะช่วยให้การทำงานที่ได้รับความสำเร็จและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. สื่อมวลชน จำเป็นต้องสร้างหรือเพิ่มช่องทางสื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงได้มากขึ้น เช่น การใช้ภาษาถิ่นในสื่อมวลชน การขยายช่วงเวลาสำหรับพื้นที่ให้มากขึ้น การสอดแทรกรายการที่เป็นการอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของพื้นที่ในภาคใต้ให้มากขึ้น เพื่อสร้างความภาคภูมิใจแก่คนที่อยู่ในพื้นที่เหล่านั้น ส่วนในประเด็นการนำเสนอข่าวเหตุการณ์พื้นที่ นอกจากจะเน้นไปที่การให้ข้อเท็จจริงแล้วต้องมีเป้าหมายในการรายงานข่าวที่มุ่งไปสู่การเกิดสันติภาพ

๓. สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่กลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ในพื้นที่ให้ความสนใจ หน่วยงานของรัฐสามารถใช้เป็นช่องทางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไปยังประชาชนในพื้นที่เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เป็นการปิดช่องว่างทางการสื่อสารให้มากขึ้น

ผู้รับสาร (Receiver) คุณลักษณะของผู้รับสารเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่

๑. ด้านคุณลักษณะทางประชากร ประชาชนในพื้นที่ที่มีความแตกต่างในการใช้ภาษา รูปแบบการสื่อสารจึงต้องคำนึงถึงการออกแบบให้เอื้อต่อการรับรู้ ความสนใจ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่เหล่านั้น

๒. ด้านการเปิดรับสื่อ ประชาชนเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียง และสื่อโทรทัศน์ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสื่อทั้งสองประเภทนี้ต้องเปิดพื้นที่ให้กับภาคประชาชนในพื้นที่มากขึ้น ปรับรูปแบบรายการและมีการคัดเลือกผู้จัดรายการที่เหมาะสมในการให้ความรู้ การสร้างความเข้าใจ อีกทั้งการเลือกช่วงเวลาที่สุดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่

๓. ด้านทัศนคติที่มีต่อบุคคลต่างศาสนา ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สร้างการพึ่งพาอาศัย สร้างการยอมรับโดยอาศัยความจริงใจต่อกัน เพื่อเป็นการเข้าใจถึงใจของกันและกันจะเป็นการยอมรับในความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน

๔. ด้านความวิตกกังวลในความปลอดภัยส่งผลกระทบต่อสื่อสารกับผู้อื่น โดยทำให้มีการสื่อสารที่น้อยลงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการสื่อสารกับผู้อื่น การเข้าไปให้ถึงตัวประชาชนจึงต้องเริ่มจากการเข้าไปหา เข้าไปให้ถึงใจประชาชน และต้องทำความเข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงซึ่งต้องใช้เวลาและความพยายามสูง หรืออาจจะต้องใช้ผู้เชื่อมประสาน (Linker) ในการเข้าไปให้ถึงตัวประชาชน และต้องรักษาความสัมพันธ์นั้นให้ยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

ลดาวัลย์ แก้วสินวล. (๒๕๕๒). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส). ดุษฎีนิพนธ์, สาขาการจัดการการสื่อสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

งานวิจัยและพัฒนา

ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ

วิจัยโดย กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

เรียบเรียงโดย... วิมลรักษ์ ศานติธรรม

ในสังคมปัจจุบันมีการเรียกร้องสิทธิความเสมอภาคระหว่างหญิงชายมากขึ้น และบทบาทของผู้หญิงก็มีผลต่อสังคมในด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น ด้านครอบครัว ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง เป็นต้น แต่ความเสมอภาคของหญิงชายก็ได้จำกัดเฉพาะหญิงชายที่อยู่ในสังคมภายนอกเพียงกลุ่มเดียว แต่ยังมีกลุ่มหญิงชายในกลุ่มของผู้ต้องขังโอกาสที่ควรได้รับการพัฒนาบทบาทหรือพลตินิสัย ให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมภายนอกเพียงกลุ่มเดียว แต่ยังมีกลุ่มหญิงชายในกลุ่มของผู้ต้องขังโอกาสที่ควรได้รับการพัฒนาบทบาทหรือพลตินิสัย ให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติตามบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งกลุ่มหญิงชายในกลุ่มดังกล่าวนี้คือ ผู้ต้องขังหญิงและชาย ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในเรือนจำ หรือทัณฑสถานตามคำพิพากษาของศาลที่ตัดสินลงโทษจำคุก โดยกรมราชทัณฑ์มีภารกิจในการควบคุมดูแลแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและการพัฒนาพลตินิสัยให้สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับสังคมได้ และคนในสังคมรู้สึกปลอดภัยจากพฤติกรรมกระทำผิดของบุคคลกลุ่มนี้เมื่อพ้นโทษแล้ว

ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์มีผู้ต้องขังหญิงอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น ๒๔,๖๑๔ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑) เพื่อให้กลุ่มผู้หญิงมีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น ในการที่จะบูรณาการมิติหญิงชายกับภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ไปสู่กลุ่มเป้าหมายคือ บุคลากรภายในองค์กร และผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ต้องขังและญาติผู้ต้องขัง รวมทั้งมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสถานภาพสตรี กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา จึงได้จัดทำโครงการศึกษาวิจัยดังกล่าวขึ้นมา เนื่องจากพิจารณาเห็นว่า การขายบริการทางเพศเป็นปัญหาที่เกิดจากความต้องการทางเพศของคนกลุ่มหนึ่งในสังคม และมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ตอบสนองความต้องการด้วยการบริการทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อแลกกับเงินและการตอบแทนอื่น ๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ จึงก่อให้เกิดปัญหากับสังคมอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะโรคที่ติดต่อทางการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ โรคเอดส์ที่

ประเทศต้องสูญเสียงบประมาณอย่างมากในการควบคุมโรค ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรบุคคลก่อนวัยอันสมควร รวมถึงปัญหาสังคมด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม และเพื่อเป็นการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่มีผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ ผู้ต้องขังหญิง ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ควรได้รับการพัฒนาบทบาทและปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการขายบริการทางเพศ และพัฒนาพหุตินิสัยให้ผู้ต้องขังตระหนักถึงบทบาทของความเสมอภาค และความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ เพื่อมุ่งเน้นให้คนในสังคมสามารถดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของการเคารพศักดิ์ศรี และคุณค่าความเป็นมนุษย์ มีความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย มีเจตคติที่เอื้อต่อการส่งเสริมบทบาทของหญิงและชายในการร่วมกันพัฒนา และมีส่วนร่วมในสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การบริหาร และการปกครอง อย่างเต็มที่ อีกทั้งให้สตรีได้รับการคุ้มครองให้มีความมั่นคงในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินเท่าเทียมชาย หลังจากที่ได้รับบริการปล่อยตัวเมื่อพ้นโทษ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ตัวผู้กระทำผิดสามารถแสดงบทบาทที่เหมาะสมกับตนเองและสังคม ทั้งนี้การถูกควบคุมเป็นเวลานาน ๆ ขาดการรับรู้ข่าวสารจากโลกภายนอก ทำให้ไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้น ผู้ต้องขังหญิงจึงควรได้รับการส่งเสริมบทบาทและพัฒนาพหุตินิสัยให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตภายหลังการพ้นโทษอย่างปกติสุขในสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง
๒. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ
๓. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพหุตินิสัยผู้ต้องขังหญิง

วิธีการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามเชิงปริมาณซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสตรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังหญิง สำหรับแบบสอบถามเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ กลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจและพร้อมจะเปิดเผยข้อมูลของตนเอง แบ่งเป็นกลุ่มผู้ต้องขังหญิงคดีเด็ดขาดทุกประเภทคดี และเป็นผู้ที่เคยขายบริการทางเพศ สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน ๑๑๒ ราย และสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจำนวน ๙ ราย เพื่อประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก นอกจากนี้ยังศึกษาจากข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) ที่มีความเกี่ยวข้อง เช่น บทความ ตำราทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for Social Science) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความมีนัยสำคัญโดยค่าไคสแควร์ (Chi - Square) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบตารางแสดงข้อมูลทางสถิติ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

๑. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ

จากการศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาก่อนที่จะประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ เนื่องจากมีพื้นฐานทางครอบครัวที่แตกแยก อาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่หรือญาติและตนเองก็ประสบปัญหาทางครอบครัวเหมือนกัน ไม่มีอาชีพที่มั่นคง ขาดทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิต เพราะว่ามีครอบครัวตั้งแต่อายุยังน้อย มีการศึกษาต่ำทำให้ต้องช่วยเหลือตนเองในการดำรงชีวิต และจากการที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว จึงไม่คิดถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้หญิง นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยทางด้านแรงกดดันทางด้านจิตใจที่เกิดจากครอบครัว ไม่อบอุ่น ขาดที่พึ่งทางใจ ส่งผลให้กลายเป็นเด็กเที่ยวเตร่ ถูกชักจูงให้ขายบริการทางเพศและสามารถที่จะติดต่อกับผู้รับบริการด้วยตนเอง โดยไม่ต้องผ่านนายหน้า เพราะว่าผู้รับบริการส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนชอบเที่ยวในสถานเริงรมย์ และมักใช้บริการทางเพศจากแหล่งมั่วสุมเหล่านี้ แม้ว่าสถิติโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะสูงขึ้น และต้องเสียงบประมาณในการรักษาเป็นจำนวนมาก แต่การขาดจิตสำนึกโดยไม่คำนึงถึงงบประมาณที่จำเป็นต้องนำมาพัฒนาประเทศ โดยคิดว่าการขายบริการทางเพศไม่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ เพราะว่าเมื่อมีการขายบริการทางเพศทุกครั้ง จะใช้ถุงยางป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อย่างปลอดภัยที่สุด และมีการตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังรับรู้ว่าการขายบริการทางเพศ เป็นอาชีพที่สังคมไม่ยอมรับและไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนหรือสังคมได้ แม้แต่กับทางครอบครัวก็ปิดบังไม่รับรู้ถึงแม้ว่าอาชีพขายบริการทางเพศจะเป็นกลุ่มอาชีพที่อันตราย และเสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ แต่ก็ยังมีการประกอบอาชีพนี้อยู่ตลอดและต่อเนื่อง โดยคิดว่างานสบาย รายได้ดี เป็นอาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย เนื่องจากเป็นการยินยอมด้วยกันทั้งสองฝ่าย ทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายบังคับใช้กับผู้กระทำความผิดในฐานะผู้ขายบริการทางเพศ และผู้รับบริการทางเพศ แต่ด้วยความหย่อนประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้กฎหมายกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ทำให้ทั้งผู้ขายบริการและผู้รับบริการไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ส่งผลให้การขายบริการทางเพศแพร่หลายขึ้น และขยายวงกว้างจากผู้ใหญ่มาสู่วงการเด็กและเยาวชนที่เริ่มค้าบริการทางเพศมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวควรที่จะเพิ่มบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและให้การสนับสนุนการขายบริการทางเพศ โดยเห็นว่าการเพิ่มบทลงโทษที่รุนแรง ทำให้การขายบริการทางเพศลดลง นอกจากนี้ควรมีมาตรการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ขายบริการทางเพศ เช่น การฟื้นฟูสภาพจิตใจ การฝึกอาชีพเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อลดปัญหาการขายบริการทางเพศ สามารถประกอบอาชีพสุจริตเลี้ยงตนเองและครอบครัวเองได้

๒. ทศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ

จากการศึกษาทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ พบว่า การขายบริการทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพื่อน ๆ ในกลุ่มส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเดียวกัน เพราะเกิดจากการคบค้าสมาคมที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนี้ และมีการชักนำให้ก้าวเข้าสู่การขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นอาชีพที่สังคมไม่ยอมรับ ทำให้ตนเองต้องมีปฏิสัมพันธ์เฉพาะในกลุ่มอาชีพเดียวกันจึงมองเป็นเรื่องปกติ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีเพียงพอในการดำรงชีพในสังคมและสามารถเงินเลี้ยงครอบครัวได้ แม้ว่าการขายบริการทางเพศเป็นการทำลายเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้หญิง แต่ก็เป็นการหวังผลจากรายได้ที่เป็นตัวเงินจากอาชีพนี้

นอกจากนี้ พบว่า การขายบริการทางเพศเกิดจากการเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณี แสดงให้เห็นว่าการขาดความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายตามบรรทัดฐานของสังคมที่กำหนดไว้ โดยคิดว่าการซื้อขายบริการทางเพศสามารถทำได้ตามสถานเรียงมัยต่าง ๆ เหมือนเป็นแหล่งธุรกิจทางเพศสามารถเลือกการให้บริการหรือรับบริการทางเพศได้ตามความต้องการและยินยอมด้วยกันทั้งสองฝ่าย และถือเป็นสาเหตุหนึ่งของการก่ออาชญากรรม ซึ่งหลายคนอาจมองว่าการก่ออาชญากรรมเป็นการกระทำที่รุนแรงและส่วนใหญ่ผู้ชายจะเป็นอาชญากร แต่ปัจจุบันนี้ผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศก็มีส่วนร่วมรู้เห็นหรืออาจมีส่วนร่วมกับอาชญากรรมมากขึ้น บางครั้งเป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง เช่น การวางยาและปลดทรัพย์ผู้รับบริการ การเป็นนางนกต่อหลอกผู้มารับบริการให้ได้รับอันตรายจากกลุ่มมิจฉาชีพ หรือจากกลุ่มอาชญากรมืออาชีพ อีกทั้งการไม่ได้รับการศึกษาเป็นอีกสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้ถูกหลอกลวงไปขายบริการทางเพศได้ง่าย เพราะการศึกษาต่ำ ค่าแรงงานถูก ขาดทักษะในการประกอบอาชีพ หางานทำได้ยาก ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเข้าสู่กระบวนการขายบริการทางเพศ เพียงหวังเพื่อต้องการเงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน และเลี้ยงดูครอบครัว โดยในบางกรณีได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เนื่องจากเป็นวัฒนธรรมชุมชนของหมู่บ้านตามชนบท เมื่อลูกสาวเรียนจบหลักสูตรประถมศึกษาจะได้รับการติดต่อเพื่อไปขายบริการทางเพศ กลายเป็นข้อจำกัดด้านวัยยังน้อยและการศึกษาต่ำ ทำให้เด็กหญิงไม่สามารถหางานใดที่ให้รายได้สูงเพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้น ทิศนคติต่อการขายบริการทางเพศ เป็นการสะท้อนสภาพของสังคมได้ชัดเจนมากขึ้นในด้านการพัฒนาสังคมในรูปแบบของการบริโภควัตุนิยม การหาเงินได้ง่าย รายได้ดี งานสบาย ยังเป็นค่านิยมในหมู่ผู้หญิง ถึงแม้จะมีการพยายามนำกฎหมายมาตัดวงจรของธุรกิจทางเพศ โดยการห้ามค้าประเวณี แต่ก็ยังมีการขายบริการทางเพศแอบแฝงกับสถานบริการต่าง ๆ ที่ยากต่อการตรวจสอบ

๓. แนวทางการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังหญิง

ผลการศึกษา พบว่า การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังหญิง พบว่า เรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนินการจัดฝึกอบรมวิชาชีพด้านการปักผ้าและเย็บผ้าให้ผู้ต้องขัง เพื่อเป็นการปลูกฝังให้ผู้ต้องขังมีความรู้ติดตัวและปลูกฝังให้ผู้ต้องขังมีนิสัยรักการทำงาน รวมทั้งเพื่อเป็นการทำให้ผู้ต้องขังมีงานทำ ไม่คิดฟุ้งซ่าน ซึ่งการฝึกวิชาชีพที่จัดให้ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่จะตรงกับความสนใจและความถนัด บางรายอยากให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน ฝึกวิชาชีพเกี่ยวกับการเสริมสวย และนวดแผนโบราณ เนื่องจากเป็นอาชีพที่นิยม และหารายได้ได้ง่ายจากสังคมภายนอก เมื่อพ้นโทษกลับบ้านจะสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ถึงแม้ว่าจะไม่มีเงินทุนสำหรับเปิดร้านของตนเอง แต่สามารถเป็นลูกจ้างในร้านเพื่อฝึกความชำนาญเพิ่มเติม และเก็บเงินสะสมให้มากพอที่จะเปิดร้านเป็นของตนเองได้ นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงไม่ได้เข้าร่วมโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยทุกราย เนื่องจากคุณสมบัติไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่เรือนจำ/ทัณฑสถานกำหนด เพราะเหลือกำหนดโทษอีกมาก หรือบางคนมีกำหนดโทษตลอดชีวิต ซึ่งตามหลักเกณฑ์แล้ว ผู้ต้องขังหญิงที่จะเข้าร่วมโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยต้องเหลือโทษที่ต้องจำต่อไปอีกไม่เกิน ๖ เดือน เมื่ออบรมฝึกอาชีพตามโครงการฯ จบหลักสูตรแล้ว และได้รับการปล่อยตัวตามกำหนดโทษ สามารถนำวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมไปประกอบอาชีพได้ โดยจะมีการจัดกิจกรรม อบรมธรรมะ เพื่อกล่อมเกลาคิดใจให้เข้มแข็งต่อปัญหาและอุปสรรคในการดำรงชีวิต ไม่คิดที่จะกระทำผิดซ้ำอีก มีการแนะนำการประกอบอาชีพ รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนที่สามารถจะกู้เงินมาเพื่อลงทุนประกอบอาชีพ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างเสนอว่า ต้องการให้เรือนจำ/ทัณฑสถานฝึกอบรมเพิ่มเติมวิชาชีพด้านการทำขนมและอาหาร เพื่อนำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษ ดังนั้น การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังหญิงจำเป็นต้องเน้นหนักในเรื่องของการฝึกอบรมวิชาชีพที่มีตลาดแรงงานรองรับ เมื่อพ้นโทษสามารถหางานได้

ง่าย หรือเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัว มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว สามารถพึ่งตนเองได้ไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะชีวิตของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ พบว่า การจะพัฒนาแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังหญิงให้กลับตนเป็นคนดีได้ นอกจากให้การศึกษาอบรมทั้งสายสามัญและสายอาชีพแล้ว ในการดูแลให้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศก่อนต้องโทษเหล่านี้ จำเป็นต้องมีแนวทางที่ให้ปฏิบัติโดยเฉพาะเพื่อเป็นการให้ความรู้ ปลุกจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนทัศนคติในการใช้ชีวิตเมื่อพ้นโทษออกไปแล้ว ดังต่อไปนี้

๑. ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทสตรี เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรดำเนินการจัดวิทยากรหรืออาจารย์ภายนอก ผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับบทบาทสตรีในด้านสิทธิความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย บรรยายให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังหญิงเพื่อให้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองในฐานะสตรี การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติต่อการขายบริการทางเพศ รวมทั้งการป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหญิงมีพฤติกรรมขายบริการทางเพศซ้ำเมื่อพ้นโทษ

๒. ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายในการกระทำผิด ขายบริการทางเพศหรือมีการเรียนการสอนเสริมในหลักสูตร รวมถึงการจัดกิจกรรมอบรมส่งเสริมความรู้ในเรื่องวัฒนธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ตลอดจนส่งเสริมความรู้และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อเป็นการรณรงค์และป้องกันการขายบริการทางเพศซ้ำ

๓. การแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังหญิง เรือนจำ/ทัณฑสถานควรจัดให้มีโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังหญิงให้เฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังหญิงที่มีประวัติเคยขายบริการทางเพศเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม รวมทั้งการพัฒนาความรู้ และเพิ่มทักษะในด้านต่างๆ เช่น การปรับตัวกับครอบครัว สังคม การประกอบอาชีพ และควรจัดฝึกอบรมวิชาชีพในสาขาที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานหรือสภาพท้องถิ่นให้ผู้ต้องขังสามารถนำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษได้ และใช้เงินลงทุนน้อย และการฝึกอบรมวิชาชีพแรงงานรับจ้างควรได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า สามารถเก็บไว้ใช้จ่ายขณะถูกควบคุมตัวไว้ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน และเก็บสะสมไว้ภายหลังได้รับการพ้นโทษ

๔. ควรให้กระทรวงที่มีภารกิจเกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน ควรมีบทบาทที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของกลุ่มผู้หญิงด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง เพื่อให้โอกาสในการสร้างตนในสังคม ช่วยเหลือพัฒนาฝีมือแรงงาน อบรมเพิ่มทักษะในการทำงานเพื่อให้โอกาสในการประกอบอาชีพสร้างรายได้ในการเลี้ยงตนเองและครอบครัว

เอกสารอ้างอิง

กรมราชทัณฑ์. สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา (๒๕๕๑).

ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ : กรมราชทัณฑ์.

บทความที่น่าสนใจ

นโยบายการรับจำนำข้าว

โดย...ธำมรงค์ จุฬินทร

ภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้มีการพิจารณาถึงประเด็นนโยบายการรับจำนำข้าวที่อาจจะนำกลับมาดำเนินการอีกครั้งหนึ่งโดยคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการรักษาระดับราคาข้าวให้สอดคล้องกับความพึงพอใจเกษตรกรซึ่งจะเป็นการลดความขัดแย้งจากการเรียกร้องของเกษตรกรที่มักจะเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำในทุกในฤดูกาลเก็บเกี่ยวข้าว อย่างไรก็ตาม การรับจำนำข้าวได้เกี่ยวพันกับตัวแปรทางเศรษฐกิจหลายประการ เช่น งบประมาณรายจ่ายของประเทศ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในตลาดข้าวระหว่างประเทศ การกระจายรายได้สู่ชาวนา เป็นต้น บทความนี้จะได้อธิบายความเป็นมา กระบวนการ วิธีการ และผลกระทบของการรับจำนำข้าวในประเทศไทย โดยจะเป็นการอธิบายหลักการที่เป็นสาระสำคัญของการรับจำนำข้าวเท่านั้น เนื่องจากข้อจำกัดของการเผยแพร่จึงไม่อาจอธิบายรายละเอียดได้ทั้งหมด สำหรับความหมายของ “ข้าว” ในบริบทของบทความนี้มีความหมายถึง ข้าวที่ยังไม่ได้รับการสีข้าวหรือที่เรียกว่า “ข้าวเปลือก” และลำดับหัวข้อ มีดังนี้

หัวข้อที่ ๑ ความหมายของ “การรับจำนำข้าว”

หัวข้อที่ ๒ ความเป็นมาของการรับจำนำข้าว

หัวข้อที่ ๓ ประโยชน์ที่รับจากการรับจำนำข้าว

หัวข้อที่ ๔ ผลกระทบจากนโยบายการรับจำนำข้าว

หัวข้อที่ ๕ บทสรุป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑. ความหมายของ “การรับจำนำข้าว”

การรับจำนำข้าวจะมีความหมายแตกต่างกับการจำนำสิ่งของต่าง ๆ ที่สถานธนาณูเคราะห์ กล่าวคือ โดยปกติเมื่อผู้จำนำได้จำนำกับสถานธนาณูเคราะห์แล้ว สถานธนาณูเคราะห์จะประเมินราคาได้ไม่เกิน ร้อยละ ๘๐ ของมูลค่าสิ่งของที่รับจำนำและผู้จำนำจะรับเงินจากสถานธนาณูเคราะห์ และมีภาระผูกพันมาไถ่ถอนสิ่งของพร้อมจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ย แต่ผู้จำนำมีทางเลือกที่จะไม่นำเงินมาไถ่ถอนก็ได้และสละสิทธิความเป็นเจ้าของ หลังจากนั้นสถานธนาณูเคราะห์สามารถนำสิ่งของที่รับจำนำไว้นี้ เพื่อไปขายทอดตลาดสำหรับชำระหนี้แทนได้ ในขณะที่การรับจำนำข้าวที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐมีวัตถุประสงค์ที่จะรักษาระดับราคาข้าวเปลือกไม่ให้มีราคาตกต่ำในภาวะที่ผลผลิตข้าวเปลือกออกมอล้นตลาดในช่วงต้นฤดูการเก็บเกี่ยว จึงกำหนดการให้เงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ สำหรับให้ชาวนาสามารถนำข้าวเปลือกมาจำนำกับหน่วยงานของรัฐเป็นการชั่วคราว ซึ่งจะเป็นลดยุทธานข้าวที่ออกสู่ตลาดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นการชะลอไม่ให้มีการนำข้าวเปลือกออกสู่ตลาดในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยวเพื่อไม่ให้ราคาตกต่ำ นอกจากนั้นยังเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนทางการเงินแก่เกษตรกรในอีกทางหนึ่งด้วยโดยให้เกษตรกรมีเงินไปใช้ก่อนโดยยังไม่ต้องขายข้าว (ทั้งนี้ อาจประเมินราคาจำนำได้เกินร้อยละ ๘๐ ของมูลค่าข้าวที่รับจำนำก็ได้)

เมื่อถึงช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวที่อุปทานข้าวในตลาดมีจำนวนลดลง และส่งผลให้ระดับราคาตลาดสูงกว่าระดับราคาจำนำ ดังนั้น เกษตรกรผู้จำนำข้าวสามารถนำเงินมาไถ่ถอนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปขายกับพ่อค้าคนกลางและได้เงินมากกว่าเดิม แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าราคาข้าวยังตกต่ำและระดับราคายังต่ำกว่าราคาที่รับจำนำจะเป็นผลให้ชาวนาไม่ไปไถ่ถอน เพราะถ้าไปไถ่ถอนเพื่อขายข้าวให้กับพ่อค้าคนกลางก็จะได้รับเงินน้อยกว่าที่จำนำไว้กับหน่วยงานของรัฐ จากเหตุดังกล่าวการจำนำข้าวจึงมีนัยว่า รัฐบาลเป็นผู้ซื้อข้าวในทางอ้อมจากชาวนาที่มีระดับราคาสูงกว่าราคาตลาด อนึ่ง การรับจำนำข้าวจะอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไปในทั่วทุกภาค ส่วนการรับจำนำข้าวในภาคใต้จะเริ่มโครงการในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมของทุกปี

สำหรับรูปแบบของการจำนำข้าวโดยสาระสำคัญคือ เกษตรกรผู้ปลูกข้าวจะต้องไปลงทะเบียนเพื่อเข้าโครงการนี้ ต่อมาเมื่อมีการเก็บเกี่ยวจนได้ผลผลิตข้าวเปลือกแล้ว ในขั้นตอนต่อไปจะมีการรับจำนำข้าวด้วยการนำข้าวเปลือกของเกษตรกรไปจัดเก็บไว้ที่ยุ้งฉางของเกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร รวมทั้งฝากในที่เก็บหรือยุ้งฉางของ อ.ต.ก (องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร) หรือของโรงสีที่ อ.ต.ก เข้าไว้ และนำไปประหวนสินค้าที่ อ.ต.ก ออกให้จากการจำนำเพื่อไปรับเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) ทั้งนี้ ยังมี การรับจำนำข้าวผ่านโรงสีสหกรณ์ โรงสีทั่วไป หรือกลุ่มเกษตรกรอีกด้วย สำหรับการจัดเก็บรักษาข้าวเปลือกในโครงการรับจำนำข้าว ได้มีการจัดเก็บทั้งในรูปแบบของข้าวเปลือกและข้าวเปลือกที่เตรียมสีข้าวเป็นข้าวสารต่อไป

(อนึ่ง ใบประหวนสินค้า คือ ตราสารที่สามารถใช้เป็นหลักประกันในการชำระหนี้ได้ โดยกฎหมายให้สิทธิที่ผู้ฝากจะจำนำสินค้าในคลังสินค้าโดยการสลักหลังใบประหวนสินค้าเพื่อจำนำโดยไม่ต้องส่งมอบสินค้าให้อยู่ในความครอบครองของผู้รับจำนำ ทั้งนี้ ผู้เป็นเจ้าของสินค้าหรือสิ่งของที่จำนำสามารถสลักหลังใบประหวนสินค้า และสามารถดำเนินการขายสินค้าต่อบุคคลอื่นโดยที่ไม่ต้องนำสินค้าออกจากคลังสินค้า รวมทั้งนำใบประหวนสินค้าไปขอกู้เงินจากสถาบันการเงินได้)

LIRT

๒. ความเป็นมาของการรับจำนำข้าว

ในช่วงเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้มีมาตรการด้านราคาเพื่อยกระดับราคาข้าวเปลือกที่ฟาร์ม โดยได้เริ่มดำเนินการในปี ๒๕๔๘ ด้วยการจัดตั้งองค์การคลังสินค้า (อคส.) ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการออกไปรับซื้อและรวบรวมข้าวเปลือกจากเกษตรกรในช่วงหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ต่อมาความพยายามที่จะพยุงราคาข้าวเป็นลำดับตั้งแต่ปี ๒๕๐๙ เป็นต้นมาเนื่องจากภาวะตกต่ำของราคาข้าวในบางช่วงเวลา และในปี ๒๕๑๗ มีการจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อการเกษตร (อตก.) เป็นหน่วยงานที่รับซื้อข้าวเปลือก โดย อตก. จะแปรรูปข้าวเปลือกที่ซื้อมาเป็นข้าวสารส่วนหนึ่งจะนำออกขายต่างประเทศตามโควตาที่กรมการค้าต่างประเทศจัดสรรให้ตามสัญญาขายข้าวระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล ส่วนที่เหลือขายให้กับองค์การคลังสินค้าเพื่อนำออกขายให้กับประชาชน อย่างไรก็ตาม มาตรการพยุงราคาได้ลบบทบาทลงในช่วงปี ๒๕๒๒ - ๒๕๒๔ เนื่องจากความต้องการข้าวเพื่อการส่งออกมีมากขึ้นและทำให้ระดับราคาข้าวเปลือกได้เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย และนับแต่ปี ๒๕๒๔ รัฐได้มุ่งความสนใจในเรื่องการจัดตั้งตลาดกลางข้าวเปลือกในแหล่งสำคัญ ๆ เพื่อให้เกษตรกรขายข้าวเปลือกกับโรงสีโดยตรง และเป็นการตัดทอนพ่อค้าคนกลาง พร้อมกับผลักดันโครงการรับจำนำข้าวเปลือกในการสร้างเสถียรภาพด้านราคา จึงมีการปรับรูปแบบของโครงการพยุงราคาข้าวมาเป็นโครงการรับจำนำข้าว โดยมอบหมายให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เป็นหน่วยงานดำเนินการรับจำนำข้าวจากเกษตรกร เพื่อจูงใจให้เกษตรกรชะลอการขายข้าวในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยวและลดอุปทานข้าวที่ออกสู่ตลาด

ในปี ๒๕๒๙ รัฐได้เปลี่ยนแปลงโครงการรับจำนำข้าวที่มีลักษณะเป็นโครงการเสริมให้เป็นโครงการหลัก และแนวนโยบายดังกล่าวได้ถูกยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในรัฐบาลชุดต่อ ๆ มา โดยเฉพาะรัฐบาลชุดที่พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ระหว่างปี ๒๕๔๔ - ๒๕๔๙ ได้ใช้นโยบายการจำนำข้าวเป็นแนวทางหลักในการยกระดับราคาข้าว อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๕๒ รัฐบาลชุดที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีได้เปลี่ยนนโยบายใหม่โดยปรับเปลี่ยนโครงการรับจำนำข้าวและให้ใช้โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวแทน โดยมีหลักการที่สรุปได้ว่า เป็นการประกันความเสี่ยงด้านราคาข้าวและมีการจ่ายเงินชดเชยแก่เกษตรกรถ้าราคาข้าวในตลาดต่ำกว่าราคาอ้างอิง โดยไม่ต้องมีการรับจำนำข้าว

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากนโยบายการรับจำนำข้าว

ประโยชน์ที่ได้รับจากนโยบายจำนำข้าว ดังนี้

๓.๑ เพื่อรักษาระดับราคาข้าวไม่ให้ตกต่ำ เนื่องจากเมื่อมีผลผลิตข้าวเปลือกออกมาในจำนวนมากภายหลังการเก็บเกี่ยวแล้วจะเป็นผลให้ระดับราคาข้าวตกต่ำตามหลักอุปสงค์/อุปทานที่มีหลักการว่า เมื่อสินค้าใดถูกผลิตออกมาสู่ตลาดมากจะทำให้ราคาลดลง ดังนั้น รัฐบาลที่ผ่านมาก็มีแนวทางแทรกแซงกลไกตลาดด้วยการรับจำนำข้าวจากชาวนาในระดับราคาที่เหมาะสมเพื่อให้ชาวนาได้มีเงินใช้และเมื่อผลผลิตในตลาดลดลงแล้วส่งผลให้ระดับข้าวเปลือกสูงขึ้น ก็คาดว่าจะเป็นเวลาที่เหมาะสมที่เกษตรกรนำเงินมาไถ่ถอนข้าวออกไปเพื่อไปขายให้กับพ่อค้าคนกลางต่อไป หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า การจำนำข้าวมีเจตนารมณ์เพื่อดึงข้าวจากการครอบครองของชาวนา เมื่อราคาข้าวปรับตัวสูงจึงให้มีการไถ่ถอนเพื่อนำข้าวไปสู่การครอบครองของชาวนาอีกครั้งหนึ่ง

๓.๒ ชาวนามีระดับรายได้ที่แน่นอนอันเนื่องจากการจำนำข้าวและมีแรงจูงใจในการเพิ่มผลผลิต แต่มีข้อสังเกตว่าถ้าราคาข้าวสูงกว่าราคาตลาดจะเป็นผลให้การเพิ่มผลผลิตของชาวนาจะมีลักษณะเป็น

การขยายพื้นที่ปลูกข้าวและลดพื้นที่พืชอื่นที่ราคาตลาดต่ำกว่าราคารับจำนำข้าวเปลือก แทนที่จะเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของข้าวเปลือก และผลที่ตามมาอีกประการหนึ่งก็คือ ผลผลิตของข้าวเปลือกจะมีมากกว่ากรณีที่รัฐบาลกำหนดราคารับจำนำข้าวที่ต่ำกว่าหรือใกล้เคียงกับราคาตลาด

๔. ผลกระทบของนโยบายการรับจำนำข้าว

๔.๑ การบิดเบือนกลไกตลาด โดยที่รัฐได้ดำเนินการรับจำนำข้าวในระดับราคาที่ใกล้เคียงกับราคาตลาดและรับจำนำข้าวในปริมาณมาก จึงเป็นการแทรกแซงกลไกตลาด และทำให้รัฐมีสถานะภาพและบทบาทเสมือนกับเป็นผู้ค้ารายใหญ่ในตลาดค้าข้าวซึ่งจะเป็นการดำเนินการที่ขัดกับหลักการของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมที่พยายามลดบทบาทของรัฐในทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังไม่เป็นการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจที่จะกระตุ้นให้เกษตรกรได้ปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตหรือลดต้นทุนการผลิต

๔.๒ การสร้างเงื่อนไขด้านการทุจริต เนื่องจากการจำนำข้าวเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมากและในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ จึงเอื้ออำนวยให้เกิดการทุจริตซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น

- การขายสิทธิในการจำนำข้าวของเกษตรกรให้กับทางโรงสีที่มีข้าวอยู่แล้ว แต่ไม่มีสิทธินำข้าวมาจำนำในโครงการได้

- การขายสิทธิในการจำนำข้าวของตนเองให้กับเกษตรกรที่ปลูกข้าวมาก ซึ่งปริมาณเงินที่นำไปจำนำนั้นเกินวงเงินการรับจำนำ

- การโกงน้ำหนักข้าวโดยโรงสีที่เปิดเป็นจุดรับจำนำข้าวกับเกษตรกร โดยมีการแก้ไขเครื่องชั่งน้ำหนักของโรงสีให้ชั่งน้ำหนักข้าวของเกษตรกรเบากว่าความเป็นจริง ซึ่งข้าวในส่วนของเกินนั้นก็ตกเป็นของโรงสี

- การฉ้อโกงประชาชน โดยการสร้างเรื่องว่า โรงสีได้เข้าร่วมโครงการรับจำนำ และเปิดเป็นจุดรับจำนำข้าวของรัฐ เพื่อให้เกษตรกรหลงเชื่อแล้วนำมาข้าวมาจำนำกับโรงสี เมื่อมีเกษตรกรหลงเชื่อก็นำข้าวมาจำนำไว้กับโรงสี และโรงสีได้ออกใบประทวนให้แก่เกษตรกร แต่ใบประทวนดังกล่าวเป็นเอกสารปลอมและไม่ใช่ของ อคส. ดังนั้น เมื่อเกษตรกรนำใบประทวนไปขึ้นเงินกับ ธกส. กลับปรากฏว่า ธกส. ปฏิเสธการจ่ายเงิน ในขณะที่เจ้าของโรงสีได้หลบหนีความรับผิดชอบไปแล้ว

- การหาผลประโยชน์จากการรับฝากข้าว โดยเมื่อโรงสีรับฝากข้าวในโครงการรับจำนำของรัฐบาลจาก อคส. เมื่อเจ้าของโรงสีได้รับเงินค่าฝากข้าวแล้ว จะมีการลักลอบนำข้าวไปขายหรือจำนำกับสถาบันการเงินอื่น

- การปลอมปนข้าว โดยเมื่อมีการรับจำนำข้าวหอมมะลิซึ่งเป็นชนิดข้าวที่มีมูลค่าสูง ดังนั้น จึงมีการนำข้าวที่มีมูลค่าต่ำ เช่น ข้าวปทุมธานีหรือข้าวหอมสุพรรณบุรีไปปลอมปนกับข้าวหอมมะลิ เป็นผลให้ตลาดการค้าข้าวหอมมะลิขาดความเชื่อมั่นในคุณภาพข้าวหอมมะลิจากประเทศไทย

๔.๓ ภาวะด้านงบประมาณของรัฐเนื่องจากการกำหนดราคาจำนำข้าว ถ้ามีการกำหนดราคาที่ใกล้เคียงกับราคาตลาดจะเป็นผลให้ชาวนาไม่มีแรงจูงใจในการนำเงินมาไถ่ถอนข้าวคืนจากหน่วยงานของรัฐ เพราะถ้าไถ่ถอนมาเพื่อขายให้แก่พ่อค้าคนกลางก็จะได้ราคาที่ระดับต่ำ ดังนั้น เท่ากับว่ารัฐบาลทำหน้าที่เป็นพ่อค้าคนกลางในการซื้อข้าวจากชาวนา และถ้ามีการจำนำข้าวที่ไม่จำกัดพื้นที่หรือจำนวนแล้ว ก็จะกลายเป็น

ว่า รัฐบาลมีภาระด้านงบประมาณในการรับจำนำข้าว (การซื้อข้าวจากชาวนาทางอ้อม) นอกจากนั้น ยังมีภาระด้านงบประมาณสำหรับการจัดเก็บข้าวในยุ้งฉางต่าง ๆ การขนส่งหรือการแปรรูปด้วย ทั้งนี้ มีความเป็นไปได้ว่า รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังต้องมีภาระด้านงบประมาณในดำเนินการดังกล่าวนี้

นอกจากนั้นยังมีข้อมูลจาก ธ.ก.ส. สรุปได้ว่า ระหว่างปีการผลิต ๒๕๔๕ - ๔๖ ถึงปี การผลิต ๒๕๕๐ - ๕๑ ในรอบเวลา ๖ ปี มีการไถ่ถอนจากเกษตรกรที่คิดมูลค่าเป็นตัวเงินได้ร้อยละ ๒๓, ๒๖, ๘, ๒๓, ๙๗, ๕๑ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในหลายปีการผลิตมีการไถ่ถอนจากเกษตรกรที่น้อยมาก ยิ่งไปกว่านั้นยังมีข้อมูลจาก สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ที่คำนวณค่าใช้จ่ายและรายรับตามเวลาที่เกิดขึ้นจริงและคำนวณเป็นมูลค่าปัจจุบันของโครงการรับจำนำในปีการผลิต ๒๕๔๘/๔๙ โดยมีมูลค่าขาดทุนเท่ากับ ๓๘,๓๑๙ ล้านบาท

๔.๔ ภาระด้านการสต็อกข้าว หลังจากที่รัฐบาลมีภาระการเก็บสต็อกข้าวในส่วนของค่าเช่าคลังสินค้าดังกล่าวแล้ว ยังมีภาระในการจ้างสีข้าวจากข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร ค่าประกันภัยข้าวในสต็อกของรัฐบาล ค่าดอกเบี้ย และเมื่อมีการเก็บข้าวในสต็อกรัฐบาลแล้วหากเก็บในระยะเวลา ๑ - ๒ ปี จะไม่กระทบต่อคุณภาพข้าวสารนัก อย่างไรก็ตาม หากเก็บไว้นานกว่า ๒ ปี จะเป็นผลให้คุณภาพข้าวสารในสต็อกรัฐบาลก็จะเริ่มเสื่อมคุณภาพ ซึ่งหมายถึงว่า จะขายข้าวสารได้ในราคาต่ำลงไปตามเวลาที่มีการเก็บข้าวสารนานขึ้น

๔.๕ ผลกระทบที่มีต่อการค้าข้าวระหว่างประเทศ โดยผู้ค้าข้าวระหว่างประเทศสามารถคาดการณ์ราคาข้าวในตลาดโลกได้ เนื่องจากเหตุผลตามความในข้อ ๔.๔ ทำให้รัฐบาลไทยต้องสต็อกข้าวจำนวนมากและมีความเชื่อว่า รัฐบาลไทยไม่สามารถสต็อกข้าวในระยะเวลาที่นานได้เนื่องจากภาระค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและการเสื่อมสภาพของข้าวที่สต็อกไว้จึงอาจจะต้องเร่งระบายข้าว ดังนั้น อาจมีการกดราคารับซื้อหรือยื่นประมูลซื้อข้าวจากรัฐบาลไทยในราคาที่ต่ำ เนื่องจากผู้ค้าข้าวจะอ้างว่า ข้าวที่เก็บไว้ในคลังสินค้ามีคุณภาพเสื่อมลงจึงจะต้องมีส่วนลดหรือ “ค่าปรับปรุง” ด้วยวิธีการใช้เครื่องอบกับข้าวที่มีความชื้นมาก ๆ เป็นต้น เพราะฉะนั้นมีความเป็นไปได้ว่า ระดับราคาข้าวในตลาดโลกอาจลดลงเนื่องจากการขายข้าวของรัฐบาล และส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันในตลาดข้าวระหว่างประเทศของประเทศไทยลดลงตามไปด้วย

๔.๖ การขยายขนาดของโครงการรับจำนำข้าว ได้ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จและการพัฒนาตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ทั้งนี้ เนื่องจากการที่รัฐได้ซื้อข้าวเก็บเป็นจำนวนมาก ในระดับราคาที่สูงจะเป็นการบั่นทอนต่ออุปสงค์และอุปทานในตลาดซื้อขายข้าวล่วงหน้า และไม่จูงใจให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการค้าข้าว เข้ามาใช้บริการของตลาดซื้อขายล่วงหน้า

๔.๗ การไม่ส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวอย่างยั่งยืน โดยที่มีความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนของรัฐที่มีต่อประชาชน โดยใช้เงินของรัฐในลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก อาจเป็นผลให้ประชาชนมีความมุ่งหวังที่จะขอรับความช่วยเหลือจากรัฐมากกว่าจะมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยตนเองและอาจกล่าวได้ว่า จะเกิดปรากฏการณ์การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างไม่ยั่งยืน

๕. บทสรุป

การใช้นโยบายการรับจำนำข้าวอาจกล่าวได้ว่าเป็นแนวทางของนโยบายประชานิยม (Populism) ประการหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระดับราคาข้าวไม่ให้ตกต่ำลงและอุดหนุนรายได้ให้แก่เกษตรกรในทางอ้อม โดยที่นโยบายเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ เป็นผลให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล พ่อค้า และเกษตรกร มีความคุ้นเคยกับนโยบายดังกล่าว อย่างไรก็ตามการรับจำนำข้าวในระดับราคาที่

ใกล้เคียงกับราคาตลาด จึงส่งผลให้เกษตรกรไม่มาไถ่ถอนข้าวคืนจากรัฐบาล และส่งผลกระทบต่อในทางลบอีกหลายประการ เช่น ภาระงบประมาณ การทุจริตในโครงการฯ การกดดันราคาข้าวในตลาดโลกให้ต่ำลง เป็นต้น ฉะนั้น หากคณะรัฐมนตรีชุดใหม่มีแนวทางจะใช้นโยบายการนำเข้าข้าวเหมือนเช่นเดิม ก็ควรจะมีแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเช่นในอดีต

เอกสารอ้างอิง

กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิจิตร. **องค์ความรู้เรื่อง การป้องกันปราบปรามการทุจริตตาม**

โครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลในภารกิจของตำรวจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://www.phichit.police.go.th/modules.php?name=Forums&file=download&id=121>. สืบค้น ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔.

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ (๒๕๕๔). **ทีดีอาร์ไอยันจำนำข้าวชวานาได้ 40 %.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/business/20110614>

สืบค้น ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔.

ชัยวัฒน์ สหสกุล.(๒๕๕๑). **โครงการรับจำนำข้าวเปลือก : ระเบิดเวลาของรัฐบาลไทย.**

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก www.thaindc.org/files/51196.pdf.

สืบค้น ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔.

ศิริพร ยอดกมลศาสตร์ (๒๕๕๐). **โครงการรับจำนำข้าว...เจ้า...ปัญหา.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2007q3/2007september06p3.htm>.

สืบค้น ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔.

สมพร อิศวิลานนท์. **นโยบายสาธารณะว่าด้วยเรื่องข้าว.**[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://www.knit.or.th/apw/images/article%201.pdf>. สืบค้น ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔.

บทความที่น่าสนใจ

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชน

เรียบเรียงโดย...ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์

ในระบบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น กฎหมายมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินการต่าง ๆ ภายในรัฐ โดยเฉพาะในรัฐประชาธิปไตยที่ยึดหลักการปกครองภายใต้กฎหมาย (The Rule of Law) เนื่องจากกฎหมายเป็นเครื่องมือในการบริหารและการปกครองประเทศ ทั้งยังเป็นการกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของผู้ปกครอง เป็นการจัดระเบียบของสังคม เป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคของประชาชนและก่อให้เกิดความชอบธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม

ภายใต้หลักการที่ว่าอำนาจอสูงสุดเป็นของประชาชน ดังนั้น กฎหมายที่ออกมาบังคับแก่ประชาชนจะต้องมาจากประชาชน คำว่า “มาจากประชาชน” นั้นหมายถึง การเสนอร่างกฎหมายโดยประชาชน ซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกที่สำคัญของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยทางตรงที่ได้มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญของหลายประเทศ โดยให้สิทธิแก่ประชาชนให้สามารถร่วมกันเข้าชื่อเสนอร่างกฎหมายได้ เช่น รัฐธรรมนูญของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และธรรมนูญของมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น”

สำหรับในประเทศไทยนั้นแต่เดิมการเสนอร่างพระราชบัญญัติโดยทั่วไปมักกระทำโดยคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่เรียกกันว่ารัฐธรรมนูญฉบับประชาชนได้มีบทบัญญัติที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้หลายประการด้วยกัน ที่สำคัญ คือ การให้ประชาชนมีสิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้เป็นครั้งแรก โดยบัญญัติในมาตรา ๑๗๐ กำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน เข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาได้ เพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยและหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ถูกยกเลิกไปเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีการปรับปรุงให้การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนทำได้ง่ายขึ้น โดยลดจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายจากเดิมไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน

LIRT

ทั้งนี้ กฎหมายที่จะเสนอให้รัฐสภาพิจารณาต้องจัดทำในรูปแบบ ร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องมีหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่ยกขึ้นไว้ในกฎหมายไว้ในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย หรือหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พร้อมกับต้องแบ่งเป็นมาตราที่ชัดเจนและต้องมีบันทึกประกอบดังนี้ ๑) หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ๒) เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ๓) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอกฎหมายกันเอง และการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสิทธิเลือกตั้งเสนอเข้ามาโดยการจัดการของคณะกรรมการเลือกตั้งนั้น จะดำเนินการตามกระบวนการตราพระราชบัญญัติเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาเป็น ๓ วาระ ซึ่งในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องให้ผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติและคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ก็จะส่งให้วุฒิสภาพิจารณาเป็น ๓ วาระเช่นกัน เมื่อร่างพระราชบัญญัติผ่านความเห็นชอบของทั้งสองสภาแล้ว นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ พระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย จากนั้นจะนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาและบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ดังนั้น การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนถือเป็นกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งสามารถอธิบายได้ตามแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนี้

การมีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถจำแนกได้เป็นสองประเภทคือ ๑) การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมือง และ ๒) การเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐ โดยการส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมือง โดยประชาชนหรือชุมชน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการและโครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตน และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา และมีการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐมาเป็นการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลัก โดยการกระจายอำนาจในการวางแผนจากส่วนกลางมาสู่ส่วนภูมิภาค เพื่อให้ภูมิภาคมีลักษณะเป็นเอกเทศ ให้มีอำนาจทางการเมือง การบริหารมีอำนาจต่อรองในการจัดการทรัพยากรโดยอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมของประชาชนก็คือ การให้โอกาสประชาชนเป็นฝ่ายการตัดสินใจ กำหนดปัญหาความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง เป็นการเสริมพลังอำนาจให้แก่ประชาชน/กลุ่ม/องค์กรชุมชนให้สามารถระดมขีดความสามารถในการจัดการทรัพยากร การตัดสินใจ และควบคุมดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนมากกว่าที่จะเป็นฝ่ายตั้งรับ สามารถกำหนดการดำรงชีวิตได้ด้วยตนเองให้มีชีวิตที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามความจำเป็นอย่างมีศักดิ์ศรีและสามารถพัฒนาศักยภาพของประชาชน/ชุมชนในด้านภูมิปัญญา ทักษะความรู้ ความสามารถ และการจัดการและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ และประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างมีอิสระ การทำงานต้องเน้นในรูปกลุ่มหรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมอย่างชัดเจน เนื่องจากพลังกลุ่มจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานพัฒนาต่าง ๆ บรรลุผลสำเร็จตามความ

มุ่งหมายได้ ทั้งนี้ การจะเกิดสภาพของการมีส่วนร่วมของประชาชนตามความหมายที่กล่าวถึงข้างต้น จะต้องเกิดสภาพการณ์หรือเงื่อนไขสำคัญ คือ การมีความตระหนักและความเห็นพ้องต้องกันของประชาชนที่มีจำนวนมากพอต่อการริเริ่มโครงการ/กิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใด ที่เป็นความต้องการของส่วนรวม โดยความร่วมมือของประชาชนไม่ว่าของบุคคลหรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกันและเข้ามารับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการโดยมีลักษณะเป็นการกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์กร เพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

นับแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ อันถือเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ได้มีบทบัญญัติรับรองและเสรีภาพของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนนั้น สามารถสรุปผลการดำเนินงานการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย จำนวน ๑๖ ฉบับ ดังนี้

๑. จำหน่ายเรื่อง เนื่องจากจำนวนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายไม่ครบ ๕๐,๐๐๐ คน จำนวน ๗ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันคุ้มครองสุขภาพ ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านแห่งชาติ พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติธนาคารหมู่บ้าน พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ.
๖. ร่างพระราชบัญญัติจัดแจ้งการผลิตและจำหน่ายเหล้าพื้นบ้านฉบับประชาชน พ.ศ.
๗. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดชุมแพ พ.ศ.

๒. ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

- พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

๓. ตกไปตาม มาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ.

๔. หลักการไม่เป็นไปตามหมวด ๓ หรือหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

- ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

๕. ล้มเลิกไปเนื่องจากมีการประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ จำนวน ๕ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอุเวียง พ.ศ.

LIART

๔. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการจดทะเบียนและซื้อขายหลักทรัพย์ของกิจการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ย พ.ศ.

๕. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ.

สรุปผลการดำเนินงานร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนร่วมกันเข้าชื่อเสนอตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๑. ประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมาย จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
(นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)
๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓
(นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๓,๙๔๐ คน เป็นผู้เสนอ)
๓. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
(นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๓,๘๑๒ คน เป็นผู้เสนอ)
๔. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔
(นายยืนยง จิรัฏฐิติกาล กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๑,๕๕๑ คน เป็นผู้เสนอ)

๒. อยู่ระหว่างการพิจารณาของวุฒิสภา จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภคร พ.ศ.
(นางสาวสารี อ๋องสมหวัง กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๑,๒๓๐ คน เป็นผู้เสนอ)

๓. ค้างการพิจารณาในวาระที่ ๒ จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพแพทย์แผนไทย พ.ศ.
(นายอร่าม อามระดิษ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๒๒๗ คน เป็นผู้เสนอ)

๔. บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อรอการพิจารณาในวาระที่ ๑ จำนวน ๖ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสุธีรา วิจิตรานนท์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๔๐,๕๔๒ คน เป็นผู้เสนอ)
๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ.
(นางสาวสารี อ๋องสมหวัง กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๖๓๑ คน เป็นผู้เสนอ)
๓. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ.
(นายบัณฑิต กีนาวงค์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๗๕๓ คน เป็นผู้เสนอ)
๔. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.
(นายไพศาล บางชวด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๔,๘๑๒ คน เป็นผู้เสนอ)
๕. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ.
(พ.ญ.อรพรรณ เมธาติลกุล กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๙๙๔ คน เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ.

(นายภูมิ มุลศิลป์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๗๕๑ คน เป็นผู้เสนอ)

๕. รอกการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑ จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นางสาววิไลวรรณ แซ่เตีย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๔,๒๖๔ คน เป็นผู้เสนอ)

๖. นายกรัฐมนตรีพิจารณาไม่ให้คำรับรอง จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันกำนันผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ.

(นายสมศักดิ์ ไพศาลสถิตธรรม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๓,๗๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

(นางสาวสุรรัตน์ ตริมรรคา กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๙,๘๑๙ คน เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายสวง ทักฤกษ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๐๒๘ คน เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสินไหมทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.

(นางสาวกนุช แสงแกลง กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๔๔๖ คน เป็นผู้เสนอ)

๗. ร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอ ซึ่งมีหลักการไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

(มีหลักการไม่เป็นไปตามหมวด ๓ และหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญ) จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

- ร่างพระราชบัญญัติการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ พ.ศ.

(นายจักรชัย โฉมทองดี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๓๗๘ คน เป็นผู้เสนอ)

๘. ร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอ ซึ่งประธานรัฐสภาสั่งจำหน่ายเรื่อง

(มีจำนวนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายไม่ครบหนึ่งหมื่นคน) จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

- ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

(นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหนันท์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑,๖๓๑ คน เป็นผู้เสนอ)

๙. รัฐสภาลงมติไม่รับหลักการ (ตกไป) จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่

- ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่..) พุทธศักราช

(นายแหง โตจิราการ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๗๑,๕๔๓ คน เป็นผู้เสนอ)

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถรวมตัวกันเพื่อแสดงออกถึงสิทธิเสรีภาพในการปกป้องพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของตนหรือของชุมชนท้องถิ่น ทำให้คณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน หากเกิดผลเป็นกฎหมายแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ ก็จะช่วยผลักดันและสนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาจนประกาศใช้เป็นกฎหมายทำให้ประชาชนมีกฎหมายที่ตรงกับความต้องการของตนเอง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับประชาชนและประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

เอกสารอ้างอิง

สถาบันพระปกเกล้า (๒๕๕๔). การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย. [ออนไลน์] วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔
เข้าถึงได้จาก <http://www.parliament.go.th/>

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (๒๕๕๔). การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชน. [ออนไลน์]
วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เข้าถึงได้จาก
http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_w3c/more_news.php?

หญ้าเทวดาหรือหญ้าปักกิ่งกับการรักษาโรคมะเร็ง

เรียบเรียงโดย...นารีลักษณ์ ศิริวรรณ

ปัจจุบันโรคมะเร็งเป็นสาเหตุการตายอันดับสองของประชากรไทยและมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ยารักษาโรคมะเร็งที่ใช้ในทางการแพทย์ ก็มีแต่ยาแผนปัจจุบันที่มีราคาแพง ซึ่งจะต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งหมด ทั้งในรูปยาสำเร็จรูปหรือวัตถุดิบ อีกทั้งยังพบว่ามียาสมุนไพรทางเลือกอีกทางหนึ่งของผู้ป่วย โรคมะเร็งจึงหันมานิยมใช้สมุนไพรพื้นบ้านเพื่อนำมารักษาโรคมะเร็งที่เป็นอยู่ สมุนไพรจากประเทศจีนชนิดหนึ่ง ซึ่งมีผู้นำมาเผยแพร่ประมาณ ๓๐ ปีมาแล้ว และปัจจุบันยังคงนิยมใช้อยู่อย่างแพร่หลาย คือ หญ้าเทวดาหรือหญ้าปักกิ่ง หรือภาษาจีน เรียกชื่อว่า เล่งจือเฉ้า

หญ้าเทวดาหรือหญ้าปักกิ่งหรือเล่งจือเฉ้า มีชื่อเรียกวิทยาศาสตร์ว่า *Murdania loriformis* (Hassk) Rolla Ral et Kammaty อยู่ในวงศ์ Commelinaceae เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว แต่ไม่ใช่พืชในวงศ์หญ้าทั่วไป เป็นไม้ล้มลุกสูงประมาณ ๗ - ๑๐ เซนติเมตร ใบเป็นใบเลี้ยงเดี่ยว ความยาวไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร ดอกออกเป็นช่อที่ปลายยอด รวมกันเป็นกระจุกแน่น กลีบดอกมีสีฟ้าปนม่วง ใบประดับกลม ยาวประมาณ ๔ มิลลิเมตร ชอบดินร่วนหรือดินปนทราย ไม่ต้องการน้ำมาก เพาะปลูกโดยการเพาะชำหรือเพาะเมล็ดปลูกได้ง่าย และไม่ใช่เนื้อที่มาก

จุดประสงค์ของการใช้หญ้าปักกิ่ง แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่คือ

๑. การใช้หญ้าปักกิ่งในการรักษาโรคมะเร็ง โดยมีสรรพคุณว่า เพื่อให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งดีขึ้น ลดความทุกข์ทรมาน บางรายมีอายุยืนยาวมากขึ้น และเพื่อช่วยลดอาการข้างเคียงของยาเคมีบำบัดหรือรังสีบำบัด

๒. การใช้ในผู้ป่วยอื่นที่ไม่ใช่ผู้ป่วยมะเร็ง เช่น เมื่อผู้ป่วยมีเม็ดเลือดขาวต่ำ อ่อนเพลีย น้ำหนักลด เมื่อใช้หญ้าปักกิ่ง พบว่าเม็ดเลือดขาวเพิ่มขึ้น น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น

ผลการวิจัยหญ้าปักกิ่ง

- สารสำคัญที่ออกฤทธิ์
 - น้ำคั้นสดจากหญ้าปักกิ่ง มีสารกลัยโคสฟิงโกไลปิดส์ (จี ๑ ปี) มีชื่อทางเคมีว่า glycopyranosyl และสารกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต กรดอะมิโน กลัยโคไซด์ ฟลาโวนอยด์ และอะกลัยโคน
- ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา
 - สารกลัยโคสฟิงโกไลปิดส์ (จี ๑ ปี) แสดงฤทธิ์ยับยั้งปานกลางต่อเซลล์มะเร็งเต้านมและลำไส้ใหญ่ (SW ๑๒๐)
 - สารจี ๑ ปี แสดงผลปรับระบบภูมิคุ้มกัน
 - สารสกัดแอลกอฮอล์ของหญ้าปักกิ่งไม่ได้ช่วยยืดอายุแต่ผลทางพยาธิวิทยาพบว่าสามารถลดความรุนแรงของการแพร่กระจายของมะเร็งในหนูได้ จึงคาดว่าสารสกัดดังกล่าวอาจใช้ป้องกันการเกิดมะเร็งได้
 - สารสกัดหญ้าปักกิ่งมีฤทธิ์เหนี่ยวนำเอนไซม์ DT – diaphorase ซึ่งมีบทบาทในการทำลายสารพิษที่ก่อให้เกิดมะเร็ง
- ความเป็นพิษ
 - ความเป็นพิษเฉียบพลันในน้ำคั้นจากหญ้าปักกิ่ง ไม่ทำให้เกิดความผิดปกติในด้านการเจริญเติบโต ชีวเคมีในเลือด และพยาธิสภาพของอวัยวะสำคัญในหนูขาว ค่า LD ๕๐ เมื่อให้โดยการป้อนในหนูขาวมากกว่า ๑๒๐ กรัม/กิโลกรัมน้ำหนักตัว ซึ่งเทียบเท่า ๓๐๐ เท่าของขนาดที่ใช้รักษาในคน จึงจัดว่าค่อนข้างจะปลอดภัย
 - ความเป็นพิษเรื้อรัง พบว่า น้ำคั้นจากหญ้าปักกิ่งขนาดที่ใช้รักษาในคน มีความปลอดภัยเพียงพอ หากใช้ติดต่อกันเป็นเวลา ๓ เดือน
- ขนาดและวิธีใช้แบบดั้งเดิม
 - ตีมน้ำคั้น ๒ ช้อนโต๊ะ (๓๐ มิลลิกรัม) วันละ ๒ ครั้ง เช้า – เย็น ก่อนอาหาร ขนาดที่แนะนำสำหรับผู้ใหญ่คือ น้ำหนักตัวเฉลี่ย ๖๐ กิโลกรัม ถ้าเป็นเด็กควรลดขนาดลงครึ่งหนึ่ง
 - ถ้าใช้สำหรับการปรับระบบภูมิคุ้มกัน จะรับประทานยาไม่เกิน ๔ – ๖ สัปดาห์ และควรหยุดยาดังนี้ รับประทานติดต่อกัน ๕ – ๖ วัน ให้หยุดยา ๔ – ๕ วันเช่นนี้จนกว่าครบกำหนด
- วิธีเตรียม
 - นำส่วนเหนือดินหรือทั้งต้น น้ำหนักประมาณ ๑๐๐ – ๑๒๐ กรัม หรือจำนวน ๖ ต้น ล้างให้สะอาด
 - หั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ และโขลกในครกที่สะอาดให้แหลก เติมน้ำสะอาด ๔ ช้อนโต๊ะ (๖๐ มิลลิลิตร)

- ข้อควรคำนึงในการตีมน้ำคั้นหญ้าปักกิ่งสด

- หญ้าปักกิ่งเป็นสมุนไพรคลุมดิน มีการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์จากดินมาที่ต้นและใบของหญ้าปักกิ่ง การนำหญ้าปักกิ่งมารับประทานสดต้องแน่ใจว่าได้ล้างหลายครั้งจนสะอาดปราศจากเชื้อจุลินทรีย์ เพราะถ้าล้างไม่สะอาดเพียงพอ จุลินทรีย์จะเข้าไปในร่างกายผู้ป่วยทำให้มีภูมิคุ้มกันต่ำ จึงอาจเป็นอันตรายมากกว่าคนปกติ

- หญ้าปักกิ่งมีรูปร่างลักษณะคล้ายหญ้าอื่น ๆ หลายชนิด เช่น หญ้ามาเลเซีย ฯลฯ ซึ่งไม่มีประโยชน์ทางยา ดังนั้น ก่อนจะซื้อมารับประทานจะต้องมั่นใจว่าเป็นหญ้าปักกิ่งจริง ๆ

- หญ้าปักกิ่งที่มีคุณประโยชน์ต่อผู้ป่วย ต้องเป็นต้นที่มีอายุที่เหมาะสม คือ หญ้าปักกิ่งโดยการชำกิ่งที่มีอายุ ๓ เดือนขึ้นไป ส่วนหญ้าปักกิ่งที่ปลูกด้วยการเพาะเมล็ด ต้องมีอายุมากกว่า ๕ เดือนขึ้นไป จากการศึกษาพบว่า หญ้าปักกิ่งที่มีอายุไม่ครบเวลาดังกล่าว จะไม่มีสาร จี ๑ ปี ซึ่งเป็นสารที่มีประโยชน์ทางยา

- ภาวะปัจจุบันของการพัฒนาหญ้าปักกิ่งที่ใช้เป็นยา

- ปัจจุบันองค์กรเภสัชกรรมได้นำเอาหญ้าปักกิ่งมาพัฒนาเป็นยาเม็ด โดยยาทุก ๒ เม็ด มีคุณค่าเท่ากับต้นหญ้าปักกิ่ง จำนวน ๓ ต้น โดยกำหนดขนาดรับประทาน ครั้งละ ๑ - ๒ เม็ด วันละ ๒ ครั้ง ตามน้ำหนักตัวของผู้ป่วย โดยมีระยะเวลาการรับประทานขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การใช้ยาดังนี้ คือ

๑. ใช้เพื่อลดผลข้างเคียงจากรังสีบำบัด หรือยาเคมีบำบัดผู้ป่วยมะเร็ง รับประทาน ๗ วัน หยุดยาเป็นเวลา ๔ วัน

๒. ใช้เพื่อป้องกันการแพร่กระจายและการกลับเป็นซ้ำอีก หลังจากรักษาแล้ว รับประทาน ๗ วัน หยุดยาเป็นเวลา ๔ วัน เช่นนี้ติดต่อกันประมาณ ๑ ปี และตรวจมะเร็งปีละ ๒ ครั้ง

๓. ใช้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในผู้ป่วยที่ไม่ได้เป็นโรคมะเร็ง รับประทาน ๗ วัน หยุดยาเป็นเวลา ๔ วัน เช่นนี้ติดต่อกันเป็นเวลานานไม่เกิน ๖ - ๘ สัปดาห์ โดยใช้เฉพาะช่วงที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ เช่นขณะติดเชื้อไวรัส

เอกสารอ้างอิง

สถาบันมะเร็งแห่งชาติ กลุ่มงานวิจัย (๒๕๕๔). **หญ้าเทวดาหรือหญ้าปักกิ่งกับการรักษาโรคมะเร็ง**. [ออนไลน์].

วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔. เข้าถึงได้จาก <http://www.jatuka.com/info/%E0%B8%AB%E0%...>

รอบรู้นอกสภา

การฝึกจิต ปรับใจ เพื่อทำงานให้ได้บุญ

เรียบเรียงโดย...จันทมร สีหาบุญลี

เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยกลุ่มงานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม สำนักพัฒนาบุคลากร จัดโครงการสัมมนาเรื่อง “การสร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปี ๒๕๕๔” ให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ณ หอประชุมรักตะกนิฐ โรงแรมสวนดุสิตเพลส โดยมีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างมีความรู้และความเข้าใจและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติในเรื่องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ภักดีต่อองค์กร มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน โปร่งใสตรวจสอบได้ ซื่อสัตย์สุจริต กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีจิตให้บริการ ไม่เลือกปฏิบัติ เคารพซึ่งกันและกัน เสียสละ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ และประหยัด ๒) เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมไปปฏิบัติเพื่อให้มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติได้ตามมาตรฐาน/แนวทางที่กำหนดไว้ ๓) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา ๔) เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมที่กำหนดไว้ ในการจัดสัมมนาได้มีการสัมมนาตามหัวข้อที่กำหนดไว้ โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินการบรรยายในหัวข้อ การฝึกจิต ปรับใจ เพื่อทำงานให้ได้บุญ สรุปเนื้อหาโดยสังเขปดังนี้

ข้าราชการคือ กลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่รับใช้งานของพระราชา หรือข้าผู้ช่วยงานของพระราชา ซึ่งมาจากรากศัพท์ ๓ คำด้วยกันคือ ข้า = ผู้รับใช้ ราช = ราชา ผู้มีหน้าที่ทำให้คนอื่นยินดีและพอใจ เป็นคำที่ใช้เรียกผู้นำในสังคมอินเดียโบราณ การ = งานหรือกิจการต่าง ๆ สำหรับข้าราชการไทยมีเอกลักษณ์อย่างหนึ่งนั่นคือการสวมใส่ชุดสีทึบในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีที่มาจากสีขาบเพื่อนุ่น โดยนัยของความหมายคือ ข้าราชการเป็นผู้ทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อดูแลทุกข์สุขของประชาชน ตามกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ความว่า “การที่ให้เจ้าแต่งชุดสีทึบก็เพื่ออะไร? ก็เพื่อให้เจ้าได้ปัฐสุขทุกข์ของประชาชนแล้วบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้พวกเขา”

ขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ก็มีพระราชดำรัสว่า ฉันทำ
ราชการ และทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจได้ต่อเนื่องยาวนาน เพราะพระองค์อาศัยพรหมวิหารธรรม ๔
ประการ คือ

เมตตา	รักชาติและประชาชน
กรุณา	สงสารชาติและประชาชน
มุทิตา	ยินดีด้วยเมื่อช่วยชาติและประชาชนได้
อุเบกขา	ทำจิตให้หนึ่ง ควบคุมเมตตา กรุณา และมุทิตาไม่ให้มากเกินไป

และที่สำคัญจะต้องช่วยชาติและประชาชนให้รอด ดังนั้น ข้าราชการโดยหน้าที่คือ ผู้ที่ต้องช่วย
ชาติและประชาชนให้รอดพ้นจากความทุกข์ยากลำบาก

ข้าราชการพึงต้องระลึกอยู่เสมอ การทำงานราชการนั้น เป็นการกระทำเพื่อผู้อื่น คือ ประเทศชาติ
และประชาชน หากแต่เวลาได้รับผลประโยชน์จะได้ร่วมกันทั้งสองฝ่ายคือ ผู้กระทำได้รับประโยชน์ตอบแทน
ด้วยในฐานะประชาชน และที่สำคัญประเทศชาติและสังคมโดยรวมก็ได้รับประโยชน์นั้นเช่นเดียวกัน การกระทำ
และได้รับผลตอบแทนในลักษณะนี้ถือว่า ได้บุญ เป็นบุญที่ได้จากการทำงาน อันเป็นการล้างชำระสิ่งที่ไม่ดี
ออกไปจากจิตของเรา เพื่อปูทางให้ได้รับความดี ซึ่งความดีที่จะได้รับนั้นมี ๒ ดี คือ

ดีชั้นใน หมายถึง ความรู้สึกดีที่เกิดขึ้นภายในจิตใจที่ส่งผลให้เป็นคนดีมีคุณธรรม และมี
ความสามารถในด้าน ๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการทำความดีในลักษณะนี้ มีข้อสังเกตคือ ทำเมื่อไรได้เมื่อนั้น ทำที่ไหน
ได้ที่นั้น และผู้กระทำได้ผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง

ดีชั้นนอก หมายถึง การได้รับของดีตอบแทนที่สามารถจับต้องสัมผัสได้ เช่น ลาภ ยศ สรรเสริญ
ซึ่งผลตอบแทนในลักษณะนี้มีข้อสังเกต คือ ทำแล้วไม่รู้จะบังเกิดผลเมื่อไร ผู้ทำไม่สามารถสร้างผลตอบแทน
ให้กับตัวเองได้ เพราะต้องอาศัย (๑) กาล คือ เวลาที่เอื้ออำนวยให้ได้ผลเปรียบเหมือนฤดูกาลออกดอกผลของ
พันธุ์ไม้ (๒) คติ คือ ชาติกำเนิด ครอบครัว สถานะทางสังคม ตำแหน่งหน้าที่การงานเปรียบเหมือนที่ดินที่เหมาะสม
แก่พันธุ์ไม้ (๓) อุปริ คือ ร่างกายและบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นเนื้อแท้ของเรา หากไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่
คาดหมายหรือหวังไว้ แนวทางในการแก้ไขที่ดีที่สุด คือ (๔) ปโยคะ คือ ต้องพยายามอดทนและทำต่อไปอย่าง
ต่อเนื่อง

การจะรักษาสภาพจิตเพื่อการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ให้ได้บุญ จะต้องสังวรณระวัง รู้เท่าทัน
จิตใจของตนเองใน ๒ ลักษณะ คือ

๑. ลักษณะจิตที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งมีอาการดังนี้

- ๑.๑ พุ้งซ่าน เกิดจากกังวลเกี่ยวกับงาน ครอบครัว
- ๑.๒ โกรธ เกิดจากการอาฆาตพยาบาท
- ๑.๓ ลังเล อากาการขาดความมั่นใจ ตัดสินใจไม่ได้ และกลัวจนเกินพอดี
- ๑.๔ หดหู่ท้อแท้ ซึ่งเกิดจากพลาดหวังในสิ่งที่พึงประสงค์

๒. ลักษณะจิตที่พึงประสงค์ มีอาการปกติ ดังนี้

- ๒.๑ มั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย

๒.๒ มีความเมตตา กรุณา พร้อมให้อภัยในเรื่องส่วนตัว

๒.๓ มีความเด็ดขาด มั่นใจ แล้วตัดสินใจและไม่กลัวจนเกินเหตุ

๒.๔ รักษาจิตให้เข้มแข็งเบิกบาน และมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ

การปฏิบัติอยู่ในหลักการพื้นฐานของการรักษาจิต โดยรู้เท่าทันและเข้าใจถึงสภาพจิตของตนเอง ทั้งส่วนไม่พึงประสงค์ที่ต้องงดเว้นหรือหลีกเลี่ยง และส่วนที่พึงประสงค์ที่ต้องยึดถือและปฏิบัติอยู่เป็นนิจ ประกอบกับการปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมขององค์กรทั้ง ๑๒ ข้อที่มีอยู่แล้ว เพียงเท่านี้ชีวิตของผู้เป็นข้าราชการจะพบแต่ความปกติสุขและเป็นบุญกุศลกับชีวิต

ที่มา :

โครงการสัมมนา เรื่อง การสร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปี ๒๕๕๔ วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ กลุ่มงานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม สำนักพัฒนาบุคลากร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

พบปะนักวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรียันต์ สุวรรณราช

สัมภาษณ์โดย...อัญชลี จวงจันทร์

พบปะนักวิจัยฉบับเดือนกันยายนนี้ จะขอแนะนำให้รู้จักกับนักวิจัยที่มีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษา และมีประโยชน์ต่อวงงานด้านการวิจัยของประเทศไทย คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรียันต์ สุวรรณราช

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิชาที่ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขารัฐศาสตร์ (เน้นนโยบายสาธารณะ ๒๕๔๙) มหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่อง “นโยบายการพัฒนาคุณภาพทางธรรมชาติในประเทศไทย”

ตำแหน่งทางวิชาการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย

๒๕๓๑

ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่องานด้านบริการการศึกษาของ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง) หัวหน้าโครงการวิจัยและตีพิมพ์วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

๒๕๓๒

ความคิดเห็นของลูกจ้างบรายนได้มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อบทบาทและสถานภาพของตน (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง) หัวหน้าโครงการวิจัยและตีพิมพ์วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

๒๕๓๙

แนวความคิดของนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร และพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ กักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๒ – ๒๕๓๖ (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) โดยตีพิมพ์วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

๒๕๔๒

การพัฒนาการบริหารและการจัดการธุรกิจชุมชน : ศึกษากรณีธุรกิจยางพาราของชุมชนตำบลตะโหนด อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง (ทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) หัวหน้าโครงการวิจัย โดยนำเสนองานวิจัย/ตีพิมพ์ ประชุมวิชาการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

๒๕๔๓

การบริหารและการจัดการธุรกิจยางพาราของชุมชนตำบลไม้เรียง อำเภอดวงจังหวัดนครศรีธรรมราช (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) หัวหน้า

โครงการวิจัยโดยนำเสนองาน วิจัย/ตีพิมพ์ ประชุมวิชาการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

- ๒๕๔๓ ลักษณะปัญหาการรับบริการสุขภาพภายใต้ระบบประกันสุขภาพต่าง ๆ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) กระทรวงสาธารณสุข) แต่เป็นนักวิจัยร่วม และตีพิมพ์ วารสารวิชาการกระทรวงสาธารณสุข
- ๒๕๔๖ พัฒนาการของพรรคการเมืองไทยกับความต่อเนื่องของระบอบการเมือง : ศึกษาเปรียบเทียบกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) นักวิจัยร่วม และนำเสนองานวิจัย/ตีพิมพ์ ประชุมวิชาการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- ๒๕๔๗ ฉบับการเรียนรู้และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) นักวิจัยร่วม
- ๒๕๔๗ พัฒนาชนบทในเขตพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) นักวิจัยร่วมโดยนำเสนองานวิจัย/ตีพิมพ์ ประชุมวิชาการ ๓๖ ปี มธบ.
- ๒๕๔๘ การมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย (ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) โดยนำเสนองานวิจัย/ตีพิมพ์ ประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า
- ๒๕๕๑ ปัจจัยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติวิธีของไทยพุทธ – มุสลิมในจังหวัดสตูล (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ)
- ๒๕๕๒ การสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์สิ่งแวดล้อม อย่างมีส่วนร่วม (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย/สกว.)
- ๒๕๕๒ การจัดการความรู้ด้านพลังงานไฟฟ้าในพื้นที่ภาคใต้ (ระยะที่ ๒) ปีที่ ๑ แผนที่ ๔ ภายใต้กรอบ “การศึกษาเพื่อพัฒนาเชื่อมโยงทางเลือกและโรงไฟฟ้าชุมชน” ของชุมชนบ้านแก้งกอ หมู่ที่ ๑ ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และชุมชนบ้านพรุชบา หมู่ที่ ๗ ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ทุนอุดหนุนวิจัยจาก คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) ผู้ช่วยหัวหน้าโครงการวิจัย

ผลงานวิชาการ

- ๒๕๔๐ หนังสือ หลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยกับแนวความคิดของ นายประเสริฐทรัพย์สุนทร และพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๒ – ๒๕๓๖ (ปรับปรุงจากงานวิจัย)
- ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๕ หนังสือการบริหารและการจัดการธุรกิจยางพาราชุมชน : เปรียบเทียบชุมชน

ตำบลตะโหมด กับชุมชนตำบลไม้เรียง (ปรับปรุงจากงานวิจัย)

๒๕๔๗ ตำราวิชาการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (ร่วมเขียน)

๒๕๕๐ ตำราวิชา การจัดการวิสาหกิจชุมชน

๒๕๕๐ ตำราวิชาการเมืองการปกครองและการบริหารท้องถิ่นไทยบทความวิชาการที่ตีพิมพ์
เผยแพร่ ๑๐ บทความ

ตำแหน่งการบริหาร

๒๕๓๗ - ๒๕๔๒ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๓ สมัย (๕ ปี) ติดต่อกัน

๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการปกครองท้องถิ่น
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ประสบการณ์ : การสอน/บรรยาย/อื่น ๆ

- ด้านรัฐศาสตร์/รัฐประศาสนศาสตร์/นโยบายสาธารณะ
- ด้านธุรกิจชุมชน/เศรษฐกิจพอเพียง/การเมืองเศรษฐกิจและสังคม/การพัฒนาสังคม/ด้านสันติวิธี/
ภาวะผู้นำ
- ด้านระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่เน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ/เทคนิคการเขียนสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์
- ๒๕๔๔ - ๒๕๔๗ : กรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
(ประธานอนุกรรมการฝ่ายสินเชื่อ)
- ๒๕๔๕ : กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง
“READINESS OF SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION COUNCILLORS IN
PROMOTING EXERCISE AND SPORT ; A CASE STUDY IN CHANGWAT NONTHABURI”
- ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ : กรรมการสโมสรอาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ๒๕๔๖ : กรรมการร่างหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ๒๕๓๘ - ๒๕๔๗ : ผู้ดำเนินการอภิปราย/เสวนาทางวิชาการในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน
๒๔ ครั้ง
- ๒๕๔๗ : ประธานคณะทำงานศูนย์เรียนรู้การเมืองระบอบประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ในเครือข่ายคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- ๒๕๔๗ : ประธาน/กรรมการจัดกิจกรรมสัมมนา/อภิปราย/เสวนาทางวิชาการ ๓๐ ครั้ง
- ๒๕๕๐ : กรรมการและเลขานุการร่างหลักสูตรนวัตกรรมทางบริหารนโยบายสาธารณะ
ระดับปริญญาโท - เอก มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

- ๒๕๔๒ - ปัจจุบัน : วิทยาการรับเชิญบรรยาย/อภิปราย/เสวนา

ปัจจุบัน

- นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์และนักวิจัยอิสระ

- อาจารย์พิเศษบรรยายปริญญาตรี - โท ตามโครงการมหาวิทยาลัยชีวิต สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ศูนย์เรียนรู้เพื่อปวงชนนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

- อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

- อาจารย์พิเศษวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

โทร : ๐๘๖ ๖๘๕๒๕๕๓/๐๘๙ ๕๓๐๔๔๓๗

E - mail : suriyansu555@hotmail.com

คำถาม : การวิจัยในวงการศึกษาระดับประเทศไทยปัจจุบันมีทิศทางวิจัยเป็นอย่างไร?

ผศ.สุริยันต์ สุวรรณราช : - งบประมาณด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัยมีจำนวนไม่มากและไม่ดึงดูดใจให้อาจารย์ทำวิจัย อาจารย์ยังคงมีความเข้าใจงานวิจัยเป็นเรื่องยาก เพราะต้องเรียนรู้ด้านสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่าถูกรอรับจาก การวิจัยเชิงปริมาณว่า หากจะเป็นนักวิจัยแล้วต้องมีความรู้เรื่องสถิติด้วย จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่สำคัญให้อาจารย์มุ่งไปทางด้านการสอน บรรยาย และบรรยายพิเศษเพื่อหารายได้เสริมเป็นหลักหรือกล่าวโดยสรุปแรงจูงใจในการ ทำวิจัยของแต่ละสถาบันการศึกษายังมีไม่มากนัก

- องค์กรที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยที่เป็นองค์กรภาครัฐ ควรจะมีเพียงหน่วยงานเดียวและเป็นองค์การมหาชน แต่มีหลายสาขาวิชา และแต่ละสาขาวิชาควรมีคณะกรรมการที่มีอำนาจในการตัดสินใจอิสระในการอนุมัติทุน เพื่อร่นระยะเวลาให้สั้น และควรเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานวิจัย มาอย่างแท้จริง ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐ/ภาคเอกชน โดยเน้นไม่มีภาระด้านการบริหารหรืองานประจำมาก

คำถาม : ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการพัฒนางานวิจัยในอนาคต?

ผศ.สุริยันต์ สุวรรณราช : ๑. หน่วยงานวิจัยที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย ควรจะมีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญ ในการปฏิบัติจริง หลาย ๆ ท่าน มีความแตกต่างในด้านประสบการณ์ เพื่อ ร่วมเสนอ หัวข้อในการวิจัยในแต่ละเรื่องให้มีความหลากหลาย เพราะกลุ่ม บุคคลดังกล่าวจะเห็นประโยชน์ของผลงานวิจัยเรื่องนั้น

๒. หน่วยงานวิจัยที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย ควรตีพิมพ์ เผยแพร่ ผลิตเป็น หนังสือวางจำหน่ายให้กว้างขวาง นำไปพูดอภิปรายให้กับกลุ่มชุมชนหรือ บุคคลที่จำเป็นต้องใช้ได้รับรู้รายละเอียด ตามโอกาสและวิธีการที่เหมาะสม

คำถาม : รัฐสภาควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องใดบ้าง?

- ผช.สุริยันต์ สุวรรณราช :** ๑. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กร อำนาจ หน้าที่ และการบริหารงาน ในองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ
๒. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กร อำนาจ หน้าที่ และการบริหารงานในองค์กรปกครองท้องถิ่น/นัการเมืองท้องถิ่นทุกชนิด
๓. ควรขยายจำนวนทุนที่สนับสนุนการวิจัยให้มีจำนวนมากขึ้น (จำนวนเรื่องให้มีมากขึ้น)
- คำถาม :** การนำผลงานการวิจัยในวงการศึกษาไปปรับใช้ควรเป็นอย่างไรบ้าง?
- ผช.สุริยันต์ สุวรรณราช :** ๑. ควรปรับย่อที่เป็นสาระสำคัญ พิมพ์เป็นหนังสือวางจำหน่ายทั่วไป
๒. ควรนำไปให้องค์กร/บุคคล/กลุ่มบุคคล ได้รับรู้และเข้าใจถึงข้อค้นพบทั้งโดยตรงโดยอ้อม ตามเงื่อนไข หรือโอกาสที่เหมาะสม และด้วยวิธีการหลาย ๆ วิธีการ เช่น บรรยาย ประชุม สัมมนา ฯลฯ ตลอดจนมวลชนแขนงต่าง ๆ ที่เห็นว่าจำเป็นกับเรื่องนั้น ๆ
- คำถาม :** การวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษที่แท้จริง ท่านคิดว่าควรเป็นอย่างไร?
- ผช.สุริยันต์ สุวรรณราช :** ๑. ต้องเปลี่ยนความคิดว่างานวิจัยไม่ใช่เรื่องที่ยากอีกต่อไป
๒. ควรผลักดันงานวิจัยแต่ละเรื่องให้เชื่อมโยงกับชุมชนให้มากที่สุด โดยเฉพาะการเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยนั้น ๆ
๓. ควรให้นักวิจัยได้ลงสัมผัสกับปัญหาของชุมชนให้มากที่สุด โดยเฉพาะการเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยนั้น ๆ
๔. ควรสร้างสิ่งจูงใจ โดยมีค่าตอบแทนในการทำวิจัยให้กับนักวิจัยที่ได้รับเงินเดือนแล้วในลักษณะของรายได้เสริม (ไม่ควรมาก) ในแต่ละมหาวิทยาลัย ยกเว้นองค์กรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วและเห็นว่ามีเหมาะสมคืออยู่แล้ว
- คำถาม :** ท่านคิดว่าแนวโน้มงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ในอนาคตควรเป็นอย่างไร?
- ผช.สุริยันต์ สุวรรณราช :** ๑. ควรให้บุคคล/กลุ่มบุคคล/ชุมชนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วม หรือเป็นนักวิจัยร่วม เพื่อการแก้ไขปัญหาระหว่างทำวิจัยไปด้วย
๒. ควรให้งานวิจัยทางสังคมศาสตร์ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ให้มากขึ้น ในลักษณะปรับย่อเฉพาะสาระสำคัญหรือเป็นจุลสาร พ็อคเก็ตบุ๊กตามความเหมาะสม เพราะทุกวันนี้ นักวิจัยที่ไม่มีทุนส่วนตัว หรือไม่มีชื่อเสียง เพราะเริ่มพัฒนาเป็นนักวิจัยได้ไม่นาน แต่ผลงานสามารถพัฒนาให้พิมพ์เป็นเอกสารจำหน่ายได้ ก็ควรหาแหล่งพิมพ์ให้
- สรุป** ควรเปิดโอกาสให้นักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีผลงานวิจัย คุณภาพระดับปานกลางขึ้นไปสามารถพิมพ์เผยแพร่ได้โดยผ่านหน่วย/องค์กรให้ทุนการวิจัย

ปิดท้ายวิจัย

ความสุขในชีวิตงาน

“คนเราแต่ละคนทำงานด้วยความคิดที่แตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่าบางคนทำงานเพื่อสถานะ บางคนทำงานเพื่อเงิน บางคนทำงานเพราะมองว่าเป็นภารกิจของชีวิต ฯลฯ”

จากข้อความข้างต้น อาจจะเป็นคำถามที่ได้รับคำตอบหลาย ๆ คำตอบ ในเรื่องเกี่ยวกับการทำงาน และทุกคนที่ทำงานประเภทใดหรืองานอื่นใดก็ตาม พรารถนาที่จะมีความสุขในชีวิตงานกันทุกคน สำหรับในคอลัมน์ปิดท้ายวิจัยในเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาฉบับประจำเดือนกันยายนนี้ จึงขอแนะนำเรื่อง “ความสุขในชีวิตงาน” แบบง่าย ๆ ด้วยวิธีเติมความสุขในการทำงาน ดังจะเห็นได้ว่างานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต นอกจากจะเป็นการสร้างรายได้แล้ว แต่งานก็ช่วยให้ชีวิตเรามีความหมาย มีโครงสร้างการใช้เวลาและกิจวัตรประจำวัน แต่ก็มีงานบางงานที่ไม่สร้างรายได้ที่เป็นเงิน แต่มีความหมายมากกว่าการสร้างรายได้ เช่น การดูแลเลี้ยงเด็กหรือการดูแลผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันยังพบว่า บางคนมีความสุขและประสบความสำเร็จในงานเมื่อได้รับการประเมินจากผู้บังคับบัญชาดีกว่ามีรายได้สูง นอกจากนี้ งานยังเป็นโอกาสในการพัฒนาทักษะทางสังคม สร้างสัมพันธภาพที่ดี หลาย ๆ คน มีเพื่อนสนิทจากวงการการทำงานด้วยเช่นกันค่ะ

ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญที่เราอาจจะประเมินงานของตนเองแบบง่าย ๆ ว่างานที่เราทำอยู่สะท้อนความเป็นตัวเรามากน้อยเพียงใดและตัวเราต้องการอะไร ดังนั้น ไม่ว่าจะทำงานอะไร หรือด้วยแรงจูงใจอะไรก็ตาม เราสามารถสร้างวิธีเติมความสุขแบบง่าย ๆ ในที่ทำงานจึงขอนำมาฝากท่านผู้อ่านทุก ๆ ท่านค่ะ โดยเริ่มจาก

๑. ทำในสิ่งที่ตนเองถนัดและทำได้ดี เพราะเมื่อเราทำในสิ่งที่ถนัดงานนั้นจะได้ผลดี และเราจะได้รับความชื่นชมและนับถือจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้บังคับบัญชาทำให้เรามีความสุขไปด้วย

๒. ทำในสิ่งที่เรามองว่ามีคุณค่า เป็นจุดหมายที่เราให้ความสำคัญ

๓. มีส่วนร่วมในกระบวนการ ดังนั้นในการบริหารจัดการควรสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้คนทำงานมีอิสระในการคิดค้นและนำเสนอสิ่งที่ดีที่สุดของคนทำงานแต่ละคนออกมา

๔. ทำงานให้เสร็จ ให้เห็นผลงาน ขณะเดียวกันการทำงานควรมีความหลากหลายได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา

๕. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน รวมถึงมีเจ้านายที่เข้าใจและรับฟังมีเพื่อนร่วมงานที่เข้าใจกัน เพียงแค่นี้คุณก็มีความสุขในชีวิตงานแล้วค่ะ

“แล้ววันนี้คุณเติมความสุขในการทำงานของคุณแล้วหรือยัง?????”

ปิยะวรรณ ปานโต